

V tem mesecu se je v naši občini zvrstilo več pomembnih dogodkov. Obiskali so nas predstavniki predsedstva SR Slovenije in predsednik Izvršnega sveta SR Slovenije Janez Zemljarič s sodelavci. Nekatere delovne organizacije so s skromnimi prireditvami praznovalle svoje jubileje — med drugimi je SOZD Hmezad praznoval 20-letnico obstoja.

Hmeljarji so obrali kar obilen pridelek hmelja, krompir je tudi že v kletih in v teh dneh dozoreva koruza. Grozdje je sladko in obeta dobro vino, pričela se je tudi že jesenska setev. Delovne organizacije ocenjujejo poletne dosežke in podvzemajo ukrepe, da bi v drugi polovici leta še bolje gospodarili. Prizadevanja tečejo predvsem v smeri

večjega izvoza. September je mesec, ko se potrošniki ozirajo za ozimnico. Krompirja, jabolk in grozdja je dovolj po še kar zmernih cenah, slabše pa kaže s premogom, drvmi in kurilnim oljem. Zapišimo še to, da so se mladim po brezskrbnih poletnih počitnicah odprla šolska vrata, pa smo v glavnem povedali vse.

Celje - skladišče

D-Per

III 5/1981

1119811173.9

COBISS

Leto V
Številka 9
September 1981

SAVINJSKI OBČAN

Izvoz - aktualna naloga

Že v resoluciji o družbeno-ekonomskem razvoju občine za leto 1981 smo postavili izvozne naloge med prednostne. Zastavili smo si cilj, da moramo čim bolj preseči uvoz z izvozom in da moramo posebno skrb posvetiti izvozu na konvertibilno področje.

Po prvem polletju letošnjega leta ugotovljamo, da v SR Sloveniji ne izpolnjujemo izvoznih nalog tako, kot smo si jih zastavili. Pri izvozu močno zaostajamo, ob tem pa so veliki pritiski organizacij združenega dela na večji uvoz. V naši republici so bila sprejeta odločna stališča, da je potrebno storiti vse, da realiziramo izvozne naloge, saj je izravnava zunanje trgovinske menjave ena od temeljnih nalog stabilizacijske politike, izvajanje politike ekonomske stabilizacije pa ni samo stvar organizacij združenega dela, ampak nas vseh. Zavedati se moramo, da od čim večjega izvoza zavisi tudi uvoz, uvoz nafte, surovin, rezervnih delov in ostalih materialov, ki so nujno potrebni za proizvodnjo posameznih organizacij združenega dela. Od tega je odvisna tudi samostojnost in neodvisnost Jugoslavije.

V naši občini ob polletju, kljub sicer izredno ugodnim gospodarskim rezultatom, nismo v celoti izpolnili izvoznih nalog, posebno v zvezi z izvozom na dolarsko tržišče. Imamo organizacije združenega dela, ki so že ob polletju realizirale preko polovice izvoznih nalog, ob njih pa celo vrsto drugih, ki si vsaj nekatere, premalo odgovorno prizadevajo, da bi bil izvoz večji. Poseben problem je tudi izvoz na konvertibilno področje, saj se z izvozom na to področje v preteklih letih devizno pokriva edino Hmezad.

Positivno pa je, kar je bilo prisotno tudi v razpravah na zadnji seji z direktorji organizacij združenega dela, da so v teku prizadevanja, da dosežemo v drugem polletju mnogo ugodnejše rezultate, da v celoti izpolnimo planske naloge in da povsod, kjer je le mogoče, izvoz čim bolj presežemo ter da tudi v tistih organizacijah, kjer doslej ni bilo izvozne aktivnosti, storijo vse za izvoz določenega blaga. V Jugoslaviji in Sloveniji so bili sprejeti določeni dodatni ukrepi za pospeševanje izvoza, posebno izvoza na čvrsto področje, na drugi strani pa se je z ustreznimi ukrepi skoraj v celoti ustavil izvoz, možnosti uvoza do konca leta pa so odvisne predvsem od realizacije izvoznih nalog.

Zato podpiramo vsa prizadevanja naših organizacij združenega dela, ki stremijo za tem, da dosežemo čim večji izvoz. Posebno kaže pohvaliti določene ukrepe v Garantu na Polzeli, v Juteksu Žalec, LJK „Savinji“ v Sempetru, kjer z delom na proste dneve ali z delom režijskih delavcev v proizvodnji tečejo prizadevanja za čim večjo proizvodnjo in za čim večji izvoz.

Jože Jan

Janez Zemljarič in Viktor Avbelj si ogledujeta letošnji pridelek hmelja

Viktor Avbelj in Janez Zemljarič na obisku v Žalcu

V času obiranja hmelja so bili na obisku v SOZD-u Hmezad predsednik predsedstva SR Slovenije tov. Viktor Avbelj, predsednik Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije tov. Janez Zemljarič, član predsedstva SR Slovenije tov. Tone Bole in predsednik komiteja za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano tov. Ivo Marek. Poleg tega, da so si ogledali obiranje hmelja, so se živo zanimali za probleme proizvodnje hmelja in prodaje. Posebno so poudarili

podporo nadaljnjemu razvoju hmeljstva — s težjo po čim večjem izvozu. Ostro so obsodili prekupčevalce in špekulante s hmeljem in navedli določene ukrepe s strani Izvršnega sveta SR Slovenije.

Razgovor pa je potekal tudi o ostali problematiki s področja družbene in zasebne kmetijske proizvodnje in o predelavi. Gostje so si ogledali lokacijo za novo regijsko mlekarno in dali vso podporo izvedbi te, za proizvodnjo mleka in oskrbo

prebivalstva, pomembne investicije.

Predstavniki Hmezada so podali še ustrezne informacije o samoupravni organiziranosti sestavljenih organizacij in o programih srednjeročnega razvoja. Predstavniki predsedstva in Izvršnega sveta so bili mnenja, da so programi razvoja dobro zastavljeni in da je potrebno storiti vse, da bodo čim bolj dosledno izvedeni.

an

Bratje v Srbiji pričakujejo goste

Letos poteka 40 let, od kar je okupator začel izganjati Slovence iz rodne zemlje in 20 let, od kar je odpeljal prvi Vlak bratstva in enotnosti slovenske izgnance (v nadaljnjem besedilu Vlak BIE) h gostoljubnim prebivalcem Srbije.

V letošnjem jubilejnem letu bo iz Slovenije odpotovalo okoli 1340 izgnancev in njihovih družinskih članov z Vlakom BIE 81 in v zvezi s tem že tečejo intenzivne priprave.

Medobčinski koordinacijski odbor za organizacijo Vlaka BIE '81 se je v prvi polovici septembra sestel že na deveti seji, tokrat v hotelu Golding-Rubin s predstavniki 28 občin, kjer so se dogovorili o nadaljnjih pripravah. Ugotovili so, da bo v letošnjem jubilejnem letu s tem vlakom potovalo veliko več izgnancev in njihovih družinskih članov kot prejšnja

leta. Iz naše občine se bo manifestacije udeležilo kar 55 izgnancev in njihovih družinskih članov ter sedemčlanska delegacija Skupščine občine in občinskih vodstev družbenopolitičnih organizacij. Prav tako bodo v Srbijo potovale še republiška delegacija in delegacija naših primorskih in koroskih rojakov zunaj meje.

Vlak BIE bo iz Slovenije odpeljal 11. oktobra. Na poti bodo goste sprejeli in pozdravili predstavniki 40 srbskih občin, med njimi najprej v Sremski Mitrovici. V Beogradu, na železniški postaji Topčider, bo krajši protokolarni sprejem „Vlaka“, udeležni pa bodo prestopili na avtobuse, ki jih bodo odpeljali v Memorialni center „JOSIP BROZ-TITO“, kjer bo v amfiteatru muzeja „25 MAJ“ osrednji miting bra-

tstva—enotnosti—prijateljstva. Vsi skupaj bodo obiskali hišo cvetja in se poklonili spomenu tovariša Tita, republiška delegacija Slovenije pa bo položila venec na Titov grob.

Iz Beograda bodo udeleženci Vlaka BIE nadaljevali pot do svojih gostiteljev — prijateljev v srbske občine, ki že dve desetletji sodelujejo v tej enkratni in veličastni manifestaciji bratstva in enotnosti. Pri gostiteljih, ki so jim kot bratje in sestre nudili gostoljubje in zavetje v letih najtežjih preizkušenj, bodo preživeli nekaj prijetnih trenutkov, nakar se bodo 15. oktobra vrnili v Slovenijo.

Vsem udeležencem Vlaka bratstva in enotnosti '81 naše občine želimo prijetno potovanje in dobo počutje pri starih prijateljih v Srbiji in srečno vrnitev.

Ivo Robič

Rudi Cilenšek - Urankar

Z nemo bolečino v srcu smo se pred dnevi za vedno poslovili od Rudija Cilenška — Urankarja. Še vedno ne moremo dojeti, da ga ni več med nami, da je omahnil človek, ki smo ga imeli ves čas za svetel zgled revolucionarja, komunista in ne nazadnje, iskrenega tovariša, ki nam je velikokrat pomagal s svojimi bogatimi izkušnjami.

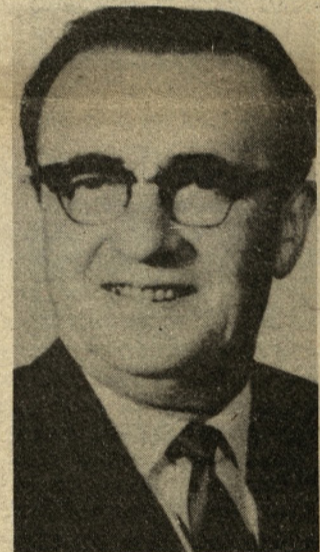
Za njim je ostala vrzel, ki jo bomo težko preboleli. Rudi Cilenšek je imel trdo mladost, saj je že kot dvanajstletni deček odšel k zidarjem, kjer mu je kapitalistični podjetnik skopo rezal kruh. Pozneje je kot rudar doživljal trpko usodo zatiranega slovenskega delavca, zato se je tudi kmalu vključil v napredno delavsko gibanje. Aktivno je deloval v Svobodi in pozneje v Vzajemnosti. Leta 1935 je bil sprejet v partijo. Njegovo delovanje ni ostalo prikrito takratnemu protiljudskemu režimu in delodajalcu, zato je, kot mnogi napredno misleči delavci, ostal brez službe. Rudi ni klonil in nekaj časa se je preživljal s kmečkimi deli.

Rudi je takoj po okupaciji z ostalimi komunisti začel netiti upor med prebivalstvom proti okupatorju. V noči na 7. julij se je udeležil znane napisane akcije, ki je zajela širše področje Štajerske. Se isto noč je odšel v ilegalo, kmalu pa o prisle za njim še žena in obe hčerki. Rudi se je vključil med borce Savinjske čete, pozneje v Štajerski bataljon. Sodeloval je pri zavzetju Šoštanj, v znani bitki na Čreti pri brežiškem pohodu.

Partija ga je določila povelj za politično delo na terenu. Kot aktivist je oral ledino za svobodno gibanje in povsod, kjer je potrkal

sredi noči na okno, so ga radi sprejemali.

Po vojni je Rudi Cilenšek opravljal številne odgovorne dolžnosti. Med drugim je bil sekretar okrajnega komiteja ZKS Slovenske Konjice, pa predsednik okrajnega ljudskega odbora Slovenske Konjice, deloval je kot član oblastnega komiteja in opravljal druge odgovorne funkcije. Jesen svojega življenja je Rudi preživel v svoji rodni Savinjski dolini. Počitka ni

poznal, saj je bil vse do svoje smrti predsednik občinskega odbora ZZZB Žalec in kjer se je udeleževal vseh akcij.

Rudi Cilenšek je prejel vrsto visokih odličij, med drugim je bil nosilec partizanske spomenice 1941, prejel je orden republike s srebrnim vencem in druga odličja.

Ni ga več med nami in ostal je le spomin na človeka, ki nam je bil blizu in drag, zato ga bomo težko pogrešali. Na njegovo željo leži pokopan poleg svoje, v partizanih padle, hčerke Nade.

Lojze Trstenjak

Priznanje avtorjem filma

„Kako teče čas v žalski občini“

Na nedavni razširjeni seji odbora za izdelavo filma O občini Žalec (Kako teče čas v občini Žalec) so podelili zlato značko občine

Žalec smalcu, Scenaristu in režiserju Rudiju Klariču, tehničnemu organizatorju Darku Klariču in kompozitorju glasbe Jožetu Privšku.

Priprave na skupščinske volitve 1982

S pripravami na volitve vstopamo v izredno zahtevno in odgovorno obdobje kadrovske priprave na volitve članov delegacij za skupščine družbenopolitičnih in samoupravnih interesnih skupnosti. Sočasno bodo potekale tudi volitve v družbenopolitičnih organizacijah in krajevnih skupnostih. Vse to, kot tudi izkušnje preteklih volitev ter delovanje skupščin v dosedanjih mandatih, v dobršni meri zahteva našo skupno odgovornost in usposobljenost za ustvarjanje pogojev in sam potek kadrovske priprave. Ta mora zagotavljati široko demokratičnost, soodgovornost in intenzivnost družbenopolitične akcije vseh politično in samoupravno organiziranih subjektov ter delovnih ljudi in občanov. Zato tudi kadrovske politiko in dejavnost na tem področju postavljamo kot enoten cilj nenehnega razvoja družbeno-ekonomskih odnosov, prizadevanj za gospodarsko stabilizacijo in uresničevanje duha in vsebine ustave, ustavnih dopolnil in zakona o združenem delu.

Volitve, zlasti pa politična in samoupravna aktivnost v pripravah nanje, morajo omogočiti celovito uresničevanje pravic in obveznosti delovnega človeka in občana kot nosilca političnih in kadrovske priprave na volitve. Zato sodi obdobje predvolilnih (predkandidacijske in kandidacijske) aktivnosti med najpomembnejše in zelo odgovorne naloge vseh organiziranih socialističnih sil pri ustvarjanju pogojev za tako delo oz. za podružbljanje in demokratizacijo vodenja postopkov v vseh volilnih dejavnostih, še zlasti v postopkih kadrovske priprave na volitve.

Same kadrovske priprave so pomembna politična naloga, saj je od celovitosti kadrovske politike, načel in meril pri kadrovanju ter od ustreznosti kadrovske rešitve odvisno, kako bomo napredovali in vodili nadaljnje procese v praksi in zagotavljali kontinuiteto naših dose-

danjih družbenih prizadevanj.

Koordinacijski odbor za kadrovska vprašanja in volilna komisija pri predsedstvu tukajšnje konference SZDL sta v začetku septembra obravnavala in sprejela politična izhodišča in programske naloge SZDL in drugih družbenopolitičnih organizacij v pripravah na volitve članov delegacij za delegiranje v skupščine družbenopolitičnih in samoupravnih interesnih skupnosti v letu 1982 in jih predložila predsedstvu konference, ki jih je potrdilo na seji 9. septembra 1981.

Predsedstvo je izhodišča in programske naloge že posredovalo vsem osnovnim družbenopolitičnim organizacijam v izvajanje. V sedanjih pripravah na volitve je pomembno poudariti, da so se naše OZD in krajevne skupnosti vključile že spomladi. Začeli so urejevati enotno evidenco evidentiranih možnih kandidatov za družbene funkcije za obdobje od volitev 1974 do 30. maja 1981. Uvedba te enotne evidence je skupna potreba temeljnih samoupravnih skupnosti in družbenopolitičnih skupnosti.

V tem trenutku je najpomembnejše, da v slehernem okolju ocenimo dosedanje aktivnosti posameznih članov vseh delegacij in nosilcev posameznih vodilnih družbenih funkcij v občini. Nosilci te naloge so SZDL v krajevnih skupnostih in sindikat v združenem delu. Leti morajo sprejeti konkretne programe nalog ter zagotoviti, da bodo vsi nosilci pravočasno vključeni v izvrševanje nalog v pripravah na volitve 1982. Skratka, zagotoviti je potrebno, da bi celovite volilne aktivnosti potekale odprto, demokratično, odgovorno in v tisti smeri, da bo kandidacijsko in volilno delovanje tudi bolj utrjevalo vlogo in položaj delovnega človeka, občana kot tudi človeka v njegovih družbenopolitičnih organizacijah, organizacijah in društvih.

Pavlina Glušič

Posvet v Žalcu

Zahtevne naloge žalskih sindikatov

Minili so časi, ko je bila glavna in lahko bi rekli tudi edina naloga sindikata pripravljanje ozimnice in morda še organiziranje nekaterih prirediteljev. Poleg ekonomske funkcije sindikatov stopa danes v ospredje druga, veliko pomembnejša naloga in funkcija, to je družbenopolitična in socialno – zaščitna. Tako bi lahko s nekaj besedami izrazili vsebino posveta, ki je bil organiziran v Žalcu v mesecu septembru. Udeležili so se ga predstavniki osnovnih organizacij Zveze sindikatov, konferenc OO ZS in koordinacijskih odborov. Tokratnega posveta so se udeležili tudi predstavniki medobčinskega sveta ZSS Celje, podpredsednik ZSS Martin Mliner ter član sekretariata predsedstva Emil Šuster.

Udeleženci so najprej spregovorili o pripravah na 3. konferenco Zveze slovenskih sindikatov, ki naj bi pomenila korak naprej v delu sindikatov. Doslej so največ pozornosti namenili gospodarstvu, v prihodnje pa nameravajo nekoliko več pozornosti posvetiti tudi drugim vprašanjem. Tako so doslej preveč zanemarjali probleme socialne varnosti, varstva pri delu in izobraževanja. „S pomočjo

sindikato je treba preusmeriti težnjo po izobraževanju v administrativne poklice, z boljšim nagrajevanjem pa zagotoviti usmerjenost v proizvodne poklice,“ je zbranim dejal predsednik občinskega sveta ZSS Žalec Rafko Mlakar.

V nadaljevanju je tekla beseda o tem, kako uresničevati resolucijo III. kongresa samoupravljalcev. Po mnenju udeležencev je treba doseči aktivnost vseh družbenopolitičnih sil. Žal pa premiki na tem področju niso takšni, kot si jih želijo. Doslej so ocenili samo delo delegatov, to pa je tudi vse. Dotaknili so se problemov okrog pridobivanja dohodka, ki naj bi se povečeval na osnovi večjeproductivnosti, ne pa s pomočjo večjih cen. Zato so programi o delu in uresničevanju nalog še kako potrebni. Premalo je storjenega tudi na področju dohodkovnega povezovanja, saj vse prepogosto ostaja na ravni kupoprodajnih pogodb. Nemalo kritičnih besed je bilo izrečenih tudi na račun prejemnih kontrole nad samoupravnimi sporazumi in družbenimi dogovori. Ponekod namreč sindikati, ki imajo pri njihovem oblikovanju še kako pomembno vlogo, sploh ne

vedo, kateri sporazumi so podpisani. Prav zaradi tega so tudi številne obveznosti neizpoljene.

Priprave na občne zборе in naloge sindikatov pri pripravi delegatskih volitev v letu 1982 je bila naslednja tema, ki so jo obravnavali na septembrskem posvetu. Udeleženci so bili opozorjeni predvsem na ureditev točne evidence. Ni namreč malo primerov, ko so prav zaradi neurejenih seznamov nekateri kandidati evidentirani že tretjič, čeprav so po statutu lahko samo dvakrat.

Ob koncu je predstavnikom žalskih sindikatov spregovoril Martin Mliner o uresničevanju sklepov ZSS na področju uresničevanja zahtevane smeri gospodarskega in družbenega razvoja v letu 1981. Med drugim je dejal: „Zaostajajo nekatere paloge, ki imajo možnosti za hiter razvoj, tako glede na potrebe kot tudi glede surovin. Zato moramo v sindikatih pogledati,

zakaj nekateri ne dosegajo niti lanskega poprečja, npr. gozdarstvo, proizvodnja gradbenega materiala, predelava barvnih kovin in proizvodnja električnih strojev.“ V nadaljevanju je obravnaval tudi rast družbenega prihodka in njegovo odvisnost od cen in produktivnosti. V začetku leta je bilo namreč predvideno, da naj bi delež produktivnosti v rasti družbenega prihodka znašal 50 %, v resnici pa znaša delež le 25 do 30 %.

Ko je govoril o ekonomskih odnosih s tujino, je dejal: „Izvoza ne more biti, če ni dovolj kvalitetnega blaga. Dokaz, da se z izvozom izboljšuje kvaliteta, je tudi naša delovna organizacija Garant Polzela, ki je prav z izvozom močno popravila kvaliteto svojih izdelkov.“

Posvet je tako ponovno potrdil, da so stvari načelno jasne in znane. Od besed pa je treba še korak naprej k dejanjem.

Irena Jelen

Pred odhodom vlaka bratstva in enotnosti

Pot me je te dni zanesla v SR Srbijo, to je v Čačak in Brestnico. Ker sem se z družino mudil v Brestnici pri prijateljih, je pogovor nanesele tudi na prihod izseljencev, ki pridejo na obisk k svojim prijateljem v Srbijo.

Pogovor je stekel med drugim s človekom, ki je pripeljal izseljence 1941. leta iz postaje v Mrčajevcih z volmi in vozom v Brestnico. To je bil Rajko Đokič, ki je pripeljal v Brestnico 25. slovenskih izseljencev. V pogovoru je omenil, da je bilo med njimi osem Palirjev, Viktor z družino iz Maribora, in drugi, ki se jih ne spomni. Povedal je tudi, da so se jim ti izgnanci smilili tako, da so jim nudili vse; od postelje do hrane. Tudi sami niso imeli veliko, vendar so še tisto delili bratsko in tako je vzkliklo med njimi globoko prijateljstvo, ki se vedno obnav-

lja. Tudi njemu ni bilo lahko, kajti Nemci so mu ubili in sežgali očeta in mater. Zdaj je star 72 let, še vedno je vitalen in živi za konjerejo in jahanje, brez njega ne poteka nobena

prireditve konjskega športa v Srbiji.

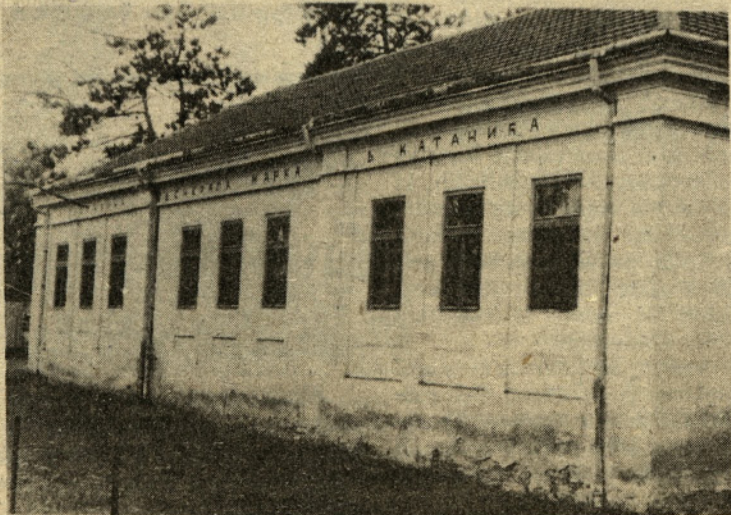
Drugi prijatelj Branislav Cane MILOVANOVIČ je povedal, kako so povabili vse člane družin svojih prijateljev. V Bres-

nici jim pripravljajo svečan sprejem s pihalnim orkestrom in kulturnim programom. Seveda ne bo manjkalo rakije, sladkega, ljubezni in gostoljublja, ki je značilno za Srbe. Samo to tarna, da bodo ti dnevi prekratki.

Na občinski konf. SZDL v Čačku sem se pogovarjal z Rajkom VOJADINOVIČEM, strokovnim sodelavcem za vprašanja stikov z izseljenci in njihovimi gostitelji. Povedal mi je, da je vse pripravljeno za sprejem 99 gostov, ki pridejo v Čačansko občino. Prirejajo jim svečan miting, katerega bodo vsi pomnili. Miting bo v Mrčajevcih, obiskali pa bodo tudi več OZD, zgodovinskih in kulturnih spomenikov.

Samo še to: Srečno pot – gostitelji vas že pričakujejo!

Marjan PALIR

Šola v Brestnici je bila prvo zatočišče naših izgnancev

Pospravljanje pridelkov v Savinjski dolini

Spomin na leto 1941

Bilo je konec junija ali prve dni julija 1941. Minilo je tri mesece od napada fašistične Nemčije na Jugoslavijo in dober teden od napada Nemčije na Sovjetsko zvezo. Skoraj vsi člani partije so se po direktivi umaknili ilegalno, tako tudi moj oče, ki je bil takrat kandidat partije. Jaz sem takrat kot član SKOJ še deloval v ilegali. Že kak mesec sem hodil delat na regulacijo Ložnice pri Joštovem mlinu in pozneje več mladih fantov iz našega regulacije Ložnice pri Joštovem mlinu in pozneje več mladih fantov iz našega kraja: Ivan Mikek, Rafko Kos, Branko Poveljšek in še nekateri. Nemci so imeli pregled vseh mladih in obvezno bi morali biti vsi člani „Hitlerjugenda“ ter tedensko hoditi na njihove zборе v Griže. Mi, ki smo bili na delu, se tega nismo udeleževali, ker smo delali deset ur na dan pri gradbenih delih in smo se izgovarjali, da nismo prosti v času, ko so sklicani ti zbori. V tem času sva z Mikekom dobila strog poziv, da se udeleživa takega zbora na dvorišču griške osnovne šole. Izposlovala sva si prosto popoldne in res šla na ta zbor. Začeti bi se moralo ob 16. uri. Tam je bilo večkrat že pred to uro kakih 30 fantov. Ker se deset minut po 16. uri še ni pričelo, sem poizvedoval pri drugih, ki so že večkrat bili na takem zboru, kje je vodja in zakaj kasnimo. Povedali so, da pač vodje še ni in da večkrat zamudi. Z Mikekom sva se odločila, da odideva, ker ni točnosti in naročila drugim, naj povedo, da sva bila in odšla.

Mimogrede sva se ustavila pri Jezovnikovi gostilni, kjer je najino pozornost pritegnilo zanimivo veliko motorno kolo s prikolicco. Ogledovala sva si to „mašino“ in se celo spravila na

sedeže. Takrat se je pojavil na vratih gostilne pomožni policist iz Žalca Vlado Rojc. Bil je na pol uniformiran in na rokavu je imel trak z napisom Hilfspolizei. Spoznal me je, ker je pred vojno trgoval z različnimi aparati in je tudi nam prodal nov radio na baterije, ker takrat pri nas še nismo imeli elektrike. Rekel je: „Ti, Šprajc, pojdi no malo z mano v gostilno, se bomo nekaj pomenili.“ Zaslutil sem nevarnost, vendar sem se delal ravnodušnega in mu sledil v gostilno v posebno sobo. Tam je sedel za mizo še en orožnik. Na mizi je bila malica in pol litra vina. Vlado Rojc je povedal nemškemu žandarju, kdo sem in da bi me bilo dobro malo izprašati. Žandar je bil s tem zadovoljen in začelo se je zasliševanje. Ker sem trdil, da ne znam dovolj dobro nemško, da bi razumel vprašanje, je Vlado Rojc prevajal. Sledila so vprašanja, kje je oče, kje je radioparat. Izgovarjal sem se, da je oče že pred dobrim tednom odšel nekam v bližino Brezic, kjer je reko daljno sorodstvo, za aparat pa, da se je malo prej pokvaril in ga je dal oče nekemu popraviti; ne vem pa, komu. Začele so se grožnje, da lažem in da me bodo zaprli za toliko časa, da bom vse povedal. Jaz sem trdil svoje, da ničesar ne vem, razen tega, kar sem že povedal. Sporazumela sta se, da me Vlado Rojc odpelje na žandarmerijo v Žalec. Moral sem z Vladom Rojcem pred gostilno. Pregledal mi je žepa, mi vzel žepni nož in ukazal, da sedem na zadnji sedež. Zagrozil mi je, da me bo, če bom karkoli poskušal ali skušal zbežati, takoj ustrelil. Za pasom je imel res pištolo. Odpeljala sva se proti Žalcu. Spreletavale so me misli, kaj storiti. Ali res kaj več vedo ali ne? Ali naj skočim s sedeža med vožnjo in kje bi bil

najprimernejši kraj za beg. Ko sva se peljala proti Savinjskemu mostu, sem menil, da bi tu bila najboljša šansa. Nisem se odločil, še nekaj minut in že sva bila v Žalcu. Peljal me je h komandirju žandarmerije. Tam se je začelo znova. Komandir je ponavljal prejšnja vprašanja. Nato zopet grožnje. Predse na mizo je položil veliko pištolo. Grozil je z zaporom. Očital mi je, da je moj oče komunist in da jaz nisem nič boljši, da vedo, da sem član SKOJ in za mojo dejavnost dve leti nazaj. Tajil sem na vse pretege, češ, da sem bil dijak celjske gimnazije, da sem imel z učenjem preveč dela in še pomagal sem doma pri delu in da se nisem imel časa ukvarjati s kakršnokoli politikom, ki je tudi ne razumem. Bil sem res pri orkestru, kjer sem igral violino in pri pevskih zborih vzajemnosti, kar pa sem delal le iz ljubezni do glasbe. Zasliševanje je trajalo kakšno uro.

Naposled je komandir ukazal Rojcu, naj me pelje v zapor. Ko sem odšel naprej skozi vrata, sta še nekaj govorila, nakar pride Vlado Rojc za menoj in reče, naj zginem domov, da pa bodo očeta že dobili živega ali mrtvega. Jaz sem se čudil, kaj neki je takšnega naredil, da bi ga tako iskali, zato sem prosil Vlada Rojca (da bi bil videti še bolj nedolžen), če se lahko z njim peljem nazaj v Migojnice. „Marš“, me je nagnal in mi očital predrznost.

Naredil sem užaloščen obraz in jo počasi mahnil iz Žalca proti domu. Kakšnega pol kilometra iz Žalca proti Grižam me je zaprašil na motorju dirjajoč Vlado Rojc, ki je šel po žandarja k Jezovniku. Ko sem po dobre pol ure prispel do Zabničanove domačije, je tam bila moja mati in že so vedeli, da so me odpeljali iz Griž. Vsi

so bili veseli, da me vidijo. Na kratko sem povedal, kako je bilo. Nato sem šel z materjo do doma, ki mi je povedala, da me zvečer pričakuje oče in kam se moram javiti. Jaz v resnici nisem vedel, kje se oče zadržuje. Ko se je določila stembila, sem šel k Drobničju v Migojnice, kjer sem v mizarški delavnici našel očeta. Pohvalil me je. Kako je ta zveza delovala v tem času, še danes ne vem. Oče me je vse podrobno izprašal, kako je, da sem se dobro zagovarjal, obenem pa dejal, da naj se odslej še bolj čuvam, kajti če me še enkrat primejo, me ne bodo več izpustili. Zabičal mi je tudi, da ne smem nikomur povedati, kje se zadržuje, da pa se bo tako in tako prestavil drugam. Šel sem domov, vzel odejo in šel spat na sosedov kozolec. Od tistega dne nisem več spal doma in tudi čez dan, ko sem bil doma, sem pazil, da me ne bi presenetili. Nekajkrat sem še šel delat na regulacijo Savinje v Celje; vozil sem se s kolesom. Takrat je bil na regulaciji Savinje eden od predelavcev Miha Uranjek, naš sosed v Migojnicah. Po dogovoru me je prestavil iz pisarne, kjer sem izračunaval razne podatke, v kamnolom pod Starim gradom v Celju, kjer sem nosil delavcem svežo vodo. Rekli so mi „Wasserpintsch“. Z Mihom sva bila zmenjena, če bi prišel kdo poizvedovat za mano da me bo že na kakšen način obvestil v kamnolom. Na delo sem hodil samo še kak teden, nakar sem prenehal in se začel skrivati. Tako sem nekaj dni preživel pri Lipetu – „Boštjanu“ pod Naprudnikovim klanecem, kjer je imel takrat kot rudar hišico. Taka napol ilegalna je trajala vse do odhoda v partizane, ko je bila 26. junija 1941 pod Kotarjem ob potoku, ki se izliva v Savinjo, ustanovljena Savinjska četa.

Poslednje slovo od Rudija Cilenška - Urankarja

Po žalostni vesti, da je umrl Rudi Cilenšek-Urankar se je sestel odbor za pripravo pogrebnih slovesnosti. Na željo pokojnika, se je odbor odločil, da se žara s posmrtnimi ostanke položi v grobišče, kjer počiva njegova hčerka Nada Cilenšek.

Zaro so na žalni oder poneli Ivo Zupanc, Jože Pevec in Tone Čater. Nato so delegacije skupščine, občinskih družbeno-političnih organizacij, krajevne skupnosti Petrovče in Griže ter svojci položili vence.

Vse do začetka zadnjega slovesa so se zvrstile častne straže pionirjev osnovne šole Griže, predstavnikov krajevnih skupnosti Petrovče, Griže, skupščine in občinski družbeno-političnih organizacij, borcev in spomeničarjev. Zadnji so se od Urankarja poslovili spomeničarji Albin Vipotnik, Peter

Zadnje slovo od Rudija Cilenška pred domom Svobode v Grižah

Komandant TO Lojze Kampuš nosi žaro ...

Šprajc, Ivo Zupanc, Anton Kotnik ter rudarji.

Pred domom Svobode Griže sta spregovorila Zoran Razboršek v imenu krajevne skupnosti in družbeno-političnih organizacij Petrovče in Albin Vipotnik, Urankarjev najozji sodelavec.

Komandant Občinskega štaba teritorialne obrambe Lojze Kampuš je ob spremstvu pripadnikov JNA in rudarjev nosil žaro s posmrtnimi ostanke. Ob zvokih godbe iz Zabukovice je povorka krenila proti grobišču. Tu sta se od Urankarja poslovila podpredsednik občinskega od-

bora ZZB NOV Žalec Anton Kotnik in sekretar občinskega komiteja ZKS Žalec Franc Jelen. Moški pevski zbor Svobode Žalec je nato zapel pesem Ob tabornem ognju, vod JNA pa je izstrelil častno salvo. Množica občanov, delovnih ljudi, predstavnikov občine, regije in republike se je tako poklonila Rudiju Cilenšku-Urankarju z mislijo, da nam bo za vedno ostal v spominu kot revolucionar, komunist, družbeno-politični delavec, ki je vse svoje življenjske sile razdal za cilje samoupravne socialistične Jugoslavije.

Spominska plošča v spomin 43 žrtvam fašizma

Prebold – Kaplja vas:

Praznik, ki dokazuje napredek

Letošnji krajevni praznik, ki ga krajani Prebolda posvečajo v spomin na veliko stavko tekstilcev, so praznovali v Kaplji vasi. Hkrati z njim so letos obeležili letošnje jubileje NOB in 40-letnico smrti domačina, narodnega heroja Slavka Šlandra, so praznovali v Kaplji vasi. To je ena izmed šestih vasi krajevne skupnosti, v kateri je okupator vršil največji teror. To dokazuje tudi spominska plošča, ki so jo odkrili na dan praznovanja na obnovljenem gasilskem domu, v spomin 43 žrtvam NOB.

V tednu praznovanj se je zvrstila vrsta prireditev, med katerimi je bila osrednja svečana seja skupščine krajevne skupnosti in predaja letošnjih pridobitev. Tukajšnje gasilsko društvo je v tem času slavilo 70-letnico in v ta namen so z združenimi močmi obnovili gasilski dom in dvorano, ki pomeni veliko pridobitev za družbenopolitično, kulturno in društveno delovanje vaščanov.

Svečane seje so se udeležili številni predstavniki občinskega in krajevnega družbenopolitičnega življenja in drugi gostje. Valter Zupanc, predsednik skupščine krajevne skupnosti, je v svojem govoru spregovoril o Kaplji vasi in njenem prispevku med NOB, o gasilskem društvu kot nosilcu vseh aktivnosti v kraju, o uspešnem delu krajevne skupnosti v minulem srednjeročnem obdobju, izpostavil pa je tudi nekatere pereče probleme glede preskrbe in prodajnih površin, adaptacije kulturnega doma in nekatere cestne in komunalne probleme.

Krajevna skupnost je ob svojem prazniku bogatejša s številnimi objekti. Tako so uredili center s hotelom,

prenovili plavalni bazen in uredili njegovo okolico, kar je veljalo 4.000.000 dinarjev, sredstva za to pa so prispevali Telesnokulturna skupnost Žalec, združeno delo tega območja in občani s prostovoljnimi delom. Uredili so tudi igrišča in okolico vrta in odprli nekatere cestne povezave. Naložba, ki je še v teku, to je položitev telefonskega kabla in montaža nove telefonske centrale ter napeljava telefona v Marija Reko, pa pomeni rešitev perečega problema telefonije v Preboldu.

Letos so prvič podelili zlate in srebrne znak krajevne skupnosti, osnutek zanj je delo domačina Ernesta Šelerja. Zlate znake so prejeli: Anton Kotnik iz Prebolda, Alojz Čede iz Trbovelj in Jožica Hribar iz Latkove vasi. Srebrne znake so prejeli: Pavla Potočnik iz Dolenje vasi, Tomo Potočnik iz Prebolda in DPD SVOBODA Prebold ter Gasilsko društvo Kaplja vas.

Ob tej priložnosti so podelili tudi priznanja krajevne skupnosti, ko so jih prejeli: Stane Borak, Anton Burkeljč, Franc Burkeljč, Marjan Burkeljč, Ivica Svet, Anton Podkrajšek in Ivanka Turnšek, Franc ing. Kalšek, Marija Jager, Edi Peternej, Branko Turnšek, Vinko Petek, Franc Radišek in Tone Završnik ter Smučarski klub in Strelška družina „Slavko Šlander“ iz Prebolda.

Prvoborec Anton Kotnik je odkril spominsko ploščo žrtvam fašizma, godba na pihala in šolski pevski zbor pod vodstvom Valerije Dolar pa so pripravili kulturni program. Ob zaključku so si gostje ogledali pridobitve krajevnega praznika. Sklenili so, da bodo naslednji praznik praznovali v Latkovi vasi.

—dar

DELEGATSKO VPRAŠANJE

Kako je s cesto v Limovce?

Delegacija za zbor krajevnih skupnosti iz Vranskega je zastavila vprašanje, kako je z dokončanjem ceste v Limovce in v kakšne namene je bila začeta gradnja, ki se sedaj končuje sredi neprehodnega grmičevja?

Na zastavljeno vprašanje so odgovorili pri Gozdnem gospodarstvu Celje – Temeljni organizaciji kooperantov Vrasko, kjer so že v letu 1978 načrtovali gradnjo kaminske ceste Zajasovnik – Konškovci grabni – Limovce. Projektant je določil in označil traso do Sp. Limovc, za katero je bil izdelan tudi projekt, vendar se je pri zbiranju izjav za zemljišče za-

taknilo, ker lastnik gozdne parcele št. 472, Drobež Matija, Limovce 13, ni privolil v odstop zemljišča. Prestavitev trase ni bila možna, ker v neposredni bližini poteka trasa plinovoda. Tako so zgradili cesto le do navedene gozdne parcele. Sredstva za gradnjo te ceste je zagotovila Samoupravna interesna skupnost za gozdarstvo SRS in to namensko za odpiranje gozdov. Da bi aktivirali vsa odobrena sredstva, so zgradili še levi krak na Hrastovčev

rob. Tako so odprli za eksploatacijo 150 hektarjev gozdne površine z 10 letnim etatom 8000 m³. Navedena cesta ni bila v programu povezovanja hribovskih kmetij, ker imajo vse hiše v Sp. in Zg. Limovcah že ustrezne prometnice, ki so povezane preko Šentgotarda na Trojane ali preko Zg. Zaplanine na Vrasko. Pripominjajo tudi, da na tem področju ni nobenih lovskih objektov, kot tudi ne vikendov. Celotno področje poraščajo gospodarsko visoko donosni gozdovi, kar dokazuje tudi višina 10-letnega etata.

Poročilo o problematiki gradnje navedene ceste so že v začetku letošnjega leta posredovali Krajevni skupnosti Vrasko. Zato delegatsko vprašanje ni obravnavala delegacija krajevnih skupnosti Vrasko, temveč je bilo to le vprašanje navzočega delegata. Ker v postavljenem vprašanju čutijo omalovaževanje dela in prizadevanj TOK Vrasko – Žalec, prosijo naj bodo v bodoče postavljena vprašanja ki jih predhodno obravnavajo delegacije.

93 letna krajanka Fani Podpečanova odpira rekonstruirano cesto Kasaze – Liboje

Odprli smo eno na najlepših lokalnih cest...

Štiri kilometre rekonstruirane ceste Kasaze – Liboje je odprla 93-letna krajanka Fani Podpečan.

Temeljito razširjena in skrbno rekonstruirana cesta od mostu v Kasazah do kamnoloma nad Libojami, ki smo jo pred kratkim predali namenu, pomeni veliko pridobitev za našo občino in posebej še za krajane Petrovč in Liboje.

Poprej se je na ozkem cestišču le s težavo odvijal zadnja leta vse živahnejši promet, saj se je bilo težko izogibati velikim in težkim tovornjakom, ki prevažajo po tej cesti gradbeni material iz kamnoloma proti Celju.

Šest metrov široko cestišče pa zagotavlja sedaj nemoten in

varen promet, cesta pa je hkrati lepota pridobitev za libojško dolino, saj je obnovljena domiselno in skrbno. Ko je predsednik sveta krajevnih skupnosti Liboje Jože Avsec na skromni slovesnosti spregovoril o pomenu te najnovejše solidarnostne akcije, je dejal, da je izvajalec – Cestno podjetje Celje – opravil vrsto zahtevnih del, med drugim je bilo treba zgraditi tudi zaščitne zidove, da bi preprečili drsenje zemlje.

Kako veliko je bilo to delo, kažejo podatki, da so izkoplali 16.000 m³ zemlje in drugega materiala ter hkrati vgradili 30.000 m³ kamnitega materiala, popravili škarpe, rešili problem ovinka pri odcepu ceste proti Mirošanu in drugo. Treba

je bilo hkrati prestaviti vodovod in opraviti druga dela. Stroški so znašali 1,5 milijona dinarjev, skupna vrednost opravljenih del pa znaša nad 30 milijonov dinarjev. K temu pa niso prišteti prispevki občanov, delovnih organizacij in TOZD-ov, ki so za cesto brezplačno odstopili zemljišče.

Jože Avsec je v imenu krajanov izrekel priznanje izvajalcu Cestnemu podjetju Celje, komunalni skupnosti Žalec in vsem občanom, ki so solidarnostno prispevali sredstva za gradnjo. Krajanje želijo, da bi z akcijo nadaljevali in rekonstruirali še preostali del ceste v smeri magistralne ceste v Petrovcah.

Tk. L.

Vransko praznuje

Krajevna skupnost praznuje 21. septembra svoj krajevni praznik v počastitev obletnice prvih žrtev s Črete. Ker sovpada letošnji praznik s 40-letnico organiziranega odpora proti okupatorju, je bila osrednja prireditelj srečanje borcev na partizanski Čreti.

Ob krajevnem prazniku smo želeli prikazati aktivnost naših društev in organizacij. V ta namen so skoraj vsa društva pripravila tekmovanja, ki so zelo lepo uspela. Izredno masovno je bilo meddružinsko lovsko tekmovanje na Orehovcu. Tekmovanje so se udeležili tudi tekmovalci iz pobratene lovske družine Bohinj.

Seveda pa tudi letos nismo pozabili naših starejših krajanov. Povabili smo preko 200 krajanov, starih nad 70 let. Kulturni program je pripravila osnovna šola Vrasko. Za mnoge je bilo to srečanje posebno doživetje.

Prav tako so med tednom potekale razne športne prireditve, ki jih je organiziralo športno društvo Vrasko. Ker so na Vraskem tudi znani nogometaši, so ob tej priliki povabili v goste tudi ljubljansko Olimpijo!

Pri praznovanju pa seveda tudi niso izostali upokojenci, ki so se vneto podali s kolesi na kolesarski maraton.

Zaključni del praznovanja je bila svečana seja skupščine krajevnih skupnosti. Na tej svečanosti so bile podeljene plakete krajevnih skupnosti Izvršnemu svetu Žalec, SIKS-u Žalec, ter našim krajanom Lazar Angliki, Berti Štraus in Francu Brišnik. Posebna priznanja pa so dobili Alojz Druškovič, Jože Cencelj, Alojz Rovin in Nada Matko.

Glede na to, da praznujemo letos tudi pomembni jubilej, je skupščina podelila posebne spomence domačijam, ki so največ prispevale med NOB. To pa so Zakrajškova, Španova, Zahojnikova in Podpečanova na Čreti ter Pticova in Jeseničnikova v Jeronimu.

Franci Izlakar

Na Čreti so proslavljali

Letos poteka 40 let prve frontalne bitke na Čreti. Takrat so se naši borci prvič spopadli s sovražnikom iz prsi v prsa in takrat so padle prve žrtve na našem področju.

Borci na Vraskem vsako leto proslavljajo ta pomemben dogodek. Letos pa je bilo srečanje na Čreti še bolj svečano. Poleg predstavnikov družbenopolitičnih organizacij iz Žalca, so srečanju prisostvovali tudi Slavko Glinšek, član IO RK SZDL, zbranim pa je spregovoril tov. Ljuba Jakše, naš rojak iz Vranskega.

V svojem govoru je orisal dogodke izpred 40 let. Vendar pa je še posebej poudaril, da za vse prizadevanja še niso končana. Obstaja še kup nalog na vseh področjih, katerim moramo posvečati večjo skrb, ker bomo le na ta način lahko ohranili našo izbrano svobodo ter boljši napredek.

Srečanja so se udeležili skoraj vsi preživeli borci. Sovpadalo je s krajevnim praznikom Vranskega. Bilo bi prijetno, vendar je vest o smrti predsednika Zveze borcev občine Žalec ohromila srca. Zato so spomin tovariša, ki je dolgo vodil člane Zveze borcev, počastili z enominutnim molkom.

F. I.

Tekmovanje koscev na Homu

Planinsko društvo Zabukovica je pripravilo pri planinski postojanki Hom tekmovanje koscev. Za razliko od drugih tovrstnih tekmovanj so se v košnji pomerile ženske, moški pa so grabili.

Prvo mesto je dosegla ekipa gasilskega društva Griže, druga

pa je bila ekipa iz Zahoma. Najbolje se je izkazala Justa Kloar iz Migojnic. Tekmovanje si je ogledalo več kot 500 gledalcev, kar kaže na to, da so tovrstna tekmovanja zelo priljubljena.

Posnetek: Justa Kloar je preko sila vse

Planinci so se srečali na Brnici

Planinci naše občine so se množično udeležili prireditve, ki so bile organizirane v počastitev dneva planincev. Člani posameznih društev so se udeležili Zbora planincev na Kravcu.

Planinci keramiki, člani planinske sekcije KIL Liboje in člani PD Zabukovica so se pridružili shodu keramikov, rudarjev in planincev na Brnici. Pionirji planinci iz osnovne šole Nade Cilenšek v Grižah pa so odšli na Raduho, bilo jih je kar 37.

na 2123 metrov visoko Korosko Babo. Ti so bili prvi pristopniki na ta zahteven vrh.

Ob vseh teh jubilejih pa so planinci popolnoma pozabili na 60-letnico, ko je žalski odsek Savinjske podružnice Slovenskega planinskega društva pod vodstvom Frana Robleka usposobil cesto Solčava – Logarska dolina, po kateri je že leta 1922 peljal prvi avtomobil v Logarsko dolino, dokončno pa je bila zgrajena leta 1925.

Vranski planinci so se udeležili proslave ob 40-letnici prve frontalne bitke na Čreti. Žal do sedaj ni bil organiziran množičen pohod na prizorišče te bitke, kot je bila to navada prejšnja leta.

Skupina planincev PD Zabukovica je odšla v Savinjske Alpe. Na posamezne vrhove so se povzpeli ob dnevu planincev in ob 85-letnici, ko sta se Libojčanki Luisa in Paula Schutz s svojim spremljevalcem Lovrencem Fotočnikom prvič povzpeli

Vrtec, cesta, obnovljen dom...

Krajanje Griž praznujejo svoj krajevni praznik na dan, ko je Savinjska četa z delom Revirske napadla rudnik Zabukovico. V tednu praznovanja so namenu predali več objektov, ki so jih zgradili od lanskega do letošnjega praznika.

V letu dni so v tej krajevni skupnosti veliko naredili. Namenu so predali obnovljen kulturni dom in nov večnamenski stanovanjski blok, v katerem je tudi vzgojnovarstvena enota z dvema igralnicama. Obnovljen je tudi odsek ceste v Zabukovici, reguliran je potok Artišnica. Odprli so nove prostore mesnice celjskih Mesnin.

Zaradi znanih gospodarskih razmer so nekatera dela, kot mrliška veža, ureditev pokopališča in še kaj, preložili na pozneje. Tudi na drugih področjih se lahko v krajevni skupnosti Griže pohvalijo, da so veliko naredili. Predvsem velja omeniti delavsko prosvetno društvo

Svoboda, Planinsko društvo, mladinsko organizacijo, društvo TVD Partizan, šolsko kulturno društvo ter drugo. Na slavnostni seji, ki je bila združena z otvoritvijo obnovljenega kulturnega doma, so zaslužnim krajanom podelili krajevna priznanja OF.

Prejeli so jih: Delavsko prosvetno društvo Svoboda Griže, Marjan Žuža, Miroslav Petrovac, Milan Podveržan, Jože Pevec (na sliki), Milan Krašovec, Fanka Sopotnik, Slavko Pader in Franc Ribič.

T. TAVČAR

Smeleje v prihodnost

Z 20-letnico obstoja Hmezada praznujemo pomemben jubilej in mejnik na poti našega razvoja. V tem času oziroma ob tem jubileju lahko ocenjujemo pomembne uspehe, ki so jih dosegli kolektivi in združeni kmetje, ki sestavljajo SOZD Hmezad. Razumljivo, da je potrebno tudi kritično oceniti določene spodrsiljave, neuspehe, zlasti še, če smo jih povzročili sami. Le tako bomo tudi določene probleme lahko hitreje in učinkoviteje reševali. Dvajset let sicer časovno ni dolga doba, vendar je življenjska pot posameznih DO, TOZD in TZO, ki sestavljajo SOZD Hmezada neprimerno daljša in bi njihov nastanek lahko merili že od leta 1945.

Pravzaprav pa korenine časovnega razvoja Hmezada segajo še globlje v preteklost: Se v predvojno obdobje. Vendar danes ni namen, da do podrobnosti proučimo zgodovino. Vsekakor pa je potrebno reči, da so se takratni kolektivi kmetijskih gospodarstev pred 20 leti in malo kasneje tudi kmetje in delavci v kmetijski zadrugi odločili za novo, revolucionarnejšo tehnološko in organizacijsko hitrejšo pot.

V bistvu se je pričelo oblikovanje novih družbenoekonomskih odnosov v nastajajočem kmetijskem kombinatu, in sploh v kmetijstvu.

Porajati so se pričele nove oblike povezanosti. Nastopile so nove organizacijske in družbenoekonomske enote. Samoupravljanje je zavzelo neslutene dimenzije razvoja ter se vraslo v vse pore življenja Hmezada. Vse te nove kvalitete so povzročile izredno hiter in dinamičen razvoj.

Tako da Hmezad v gospodarstvu SR Slovenije zavzema pomembno mesto in je njegov delež, ki ga je dal za razvoj kmetijstva in ostalih dejavnosti, ki so v vzročni povezavi s kmetijstvom, velik in pomemben. Saj je bil prav Hmezad nosilec in osnova, da so se razvili pomembni proizvajalci kmetijske mehanizacije in opreme.

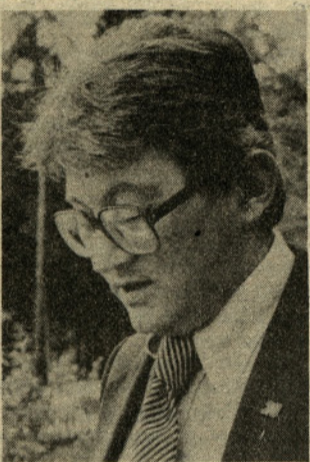
Z razvojem so se v Hmezad povezovale kmetijske DO Šmarje, Radlje, Ilirska Bistrica in pred nedavnim tudi tovarna plastike Minerva iz Zabukovice, ali pa so v tem času nastajale nekatere DO ali TOZD, ki jih ob ustanovitvi še ni bilo.

Nastala je velika družina, ki sestavlja SOZD Hmezad. V našem sestavu imamo danes različne dejavnosti od primarne kmetijske proizvodnje, predelave vrtnarstva, industrije, trgovine za notranji in mednarodni promet, gostinstva in turizma – do ustreznih dejavnosti, ki so nujno potrebne, kot je inter-neta banka, računalniški center in druge dejavnosti. Da-

nes nas je zaposlenih prek 3.000 delavcev in nad 4.000 združenih kmetov. Vse te dejavnosti, ki se danes odvijajo v sestavi Hmezada, pa niso heterogene, kot mogo-

Ing. Vlado Gorišek

Ing. Ivo Marek

če izgleda na videz. Vse so naravnane v kmetijsko dejavnost in vse služijo nadaljnjemu napredku in razvoju kmetijske proizvodnje. V tem je tudi bistvo organizacijske povezave v okviru SOZD, ker le tako se lahko posamezne dejavnosti med seboj uspešno povezujejo in dopolnjujejo od preskrbe, proizvodnje do potrošnje.

Danes stojimo ponovno pred velikimi nalogami in važnimi odločitvami. Odgovorne naloge postavlja pred nas širša družbenopolitična skupnost. Mi se bomo morali v realizacijo teh nalog in obveznosti odgovorno vključiti. Naj na kratko ponovim te naloge, ki so zapisane v našem srednjeročnem programu razvoja 1981 – 1985.

Ena med najpomembnejšimi nalogami je vsekakor na področju primarne kmetijske proizvodnje. Povečati moramo zlasti proizvodnjo hmelja, prirejo mleka in mesa.

Potrebno bo tudi skrbeti za ostale kmetijske proizvode in dejavnosti. Pri zadetavi si moramo za uvedbo novih proizvodov oziroma novih programov. Z uspešnim razvojem primarne proizvodnje bomo lahko razvijali predelovalne kapacitete oziroma jih maksimalno aktivirali. V sedanjem trenutku stojimo pred izgradnjo nove mlekarnice, kjer se srečujemo s precejšnjimi finančnimi težavami, posebno še sedaj v zaostreni investicijski politiki.

Tudi ostale DO v okviru Hmezada bodo morale svojo proizvodnjo in prodajo povečati in doseči tudi večjo produktivnost.

Odgovorne naloge imamo na področju izvoza na konvertibilno tržišče. Vsaka DO v okviru SOZD Hmezad mora prispevati k izvozu in se tako vključiti v splošna prizadevanja na tem področju. V izvoz moramo vključevati tudi ostale pridelke in proizvode. Celoten asortiman je potrebno razširiti.

Temu bo potrebno tudi prilagoditi proizvodnjo. Tudi z določenim sovlaganjem se mora Hmezad vključevati v mednarodne razsežnosti. Posebno še v nevrščene dežele.

Maksimalno moramo varčevati, posebno še pri materialnih stroških, ki bi jih z določenimi napori lahko zmanjšali in tako ustvarili večjo akumulacijo.

V tem srednjeročnem obdobju nas čakajo tudi odgovorne dolžnosti na področju melioracij, komasacij, pridobivanja zemljišč itd. V KZ in TOK bo potrebno čim več delati z združenimi kmeti in jih proizvodno razvijati v pomembne tržne proizvajalce.

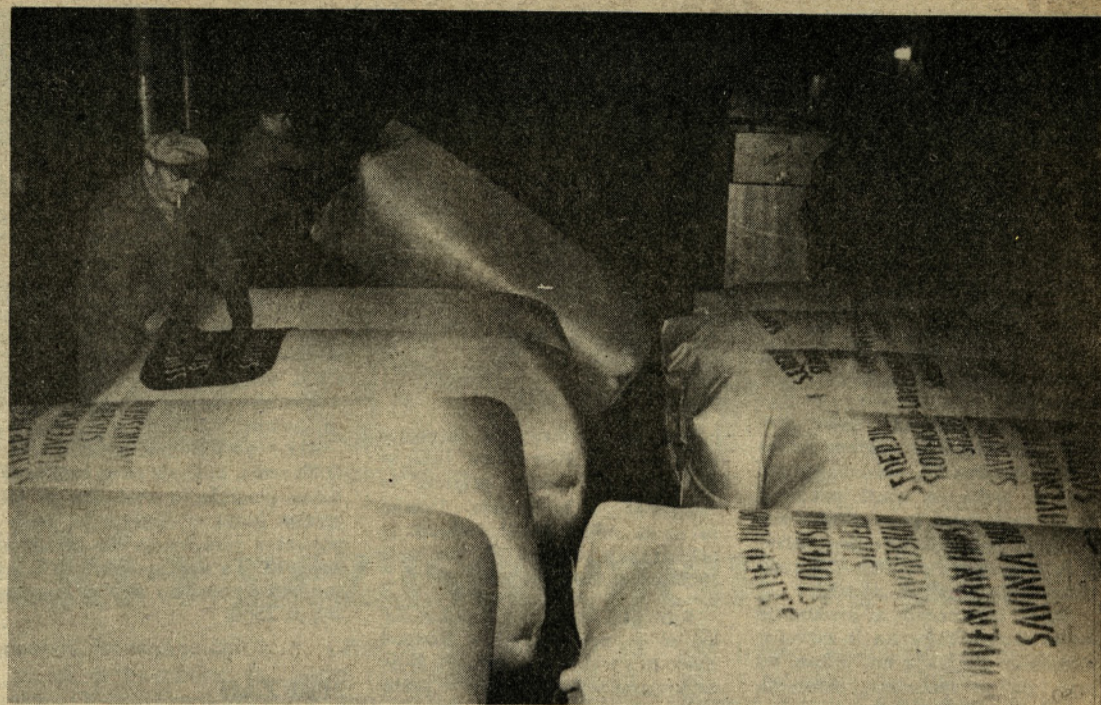
Teh nalog na področju proizvodnje, produktivnosti izvoza, varčevanja in še kje je veliko in ni potrebe po naštevanju, ker so opredeljene v ustreznih programih.

Nadaljnji razvoj Hmezada pogojuje tudi določene spremembe v sami organizaciji, ki bo pogojevala večjo povezanost v okviru SOZD, kar tudi pomeni večjo konsolidacijo in čvrstost SOZD. Brez dvoma smo v okviru SOZD odvisni drug od drugega, zato mora biti sodelovanje in povezava DO čim boljše, ker le-ta pogojuje hitrejši razvoj.

Z vso odgovornostjo moramo razvijati samoupravni delegatski sistem znotraj TOZD, TOK, TZO, DO in SOZD. Boriti se moramo, da bo resnično vsak delavec, združeni kmet odločal o svojem delu in nadaljnjem razvoju. Vnesti moramo tudi nove tehnološke in znanstvene dosežke, kakor tudi čim več strokovnega dela.

V teh 20 letih je bil zares napravljen velik razvoj, na katerega smo lahko danes mi vsi, ki združujemo svoje delo v SOZD Hmezad, ponosni. Dosedanji razvoj in delovna ustvarjalna zagnanost naših kolektivov, je jamstvo, da se bomo kljub težavam uspešno razvijali v prihodnje in si ustvarjali boljše in lepše življenje. To je tudi naš dolg do tistih, ki so ne glede na težave, smelo pričeli z razvojem naših DO in SOZD ter s tem znatno prispevali k razvoju, ki smo ga dosedaj dosegli.

VLADO GORIŠEK

Embaliranje hmelja za izvoz

Hmelj obran, hmeljarji zadovoljni

Skupine obiralcev in obiralk v Mirošanu hitijo z obiranjem sadja. V glavnem gre za zimsko plantažno jabolka, ki so jih nekaj namenili za tekočo prodajo, to je za ozimnico potrošnikom, drugo sadje pa bodo spravili v celjske hladilnice in bo prišlo na trg pozneje.

Mirošanove sadne plantaže je letos v prvi polovici aprila močno prizadela pozeba in tako bo pridelka letos precej manj kot minulo jesen in zlasti še dve leti nazaj, ko so imeli rekordne pridelke, saj so obrali kar 3330 ton kakovostnega sadja. Lani so ga pridelali 2830 ton, letos pa ga bo očitno manj. Točnih ocen seveda še ni, ker so z obiranjem zimskega sadja šele dobro pričeli. Sadje obirajo stalni delavci, pa tudi sezonci, ki so jih za to opravilo posebej najeli.

Zapisali bi še to, da bodo sindikati pri nabavi večje količine (vsaj ene tone), jonatanke plačali po devet dinarjev, zlasti delišes pa po 10, med tem ko

bo sadje v zabojih stalo za ozimniške potrebe članov sindikata 12 oziroma 13 dinarjev, za vse ostale pa 14 in 15 dinarjev kilogram.

Letos je treba kar precej

odšteti za embalažo (zaboje), ki se je zelo podražila. Na sliki 1. Obiranje jabolk 2. Kljub pozebi so posamezne plantaže dobro obložene s sadjem.

Tk.

Takole je bilo še pred dnevi. Sedaj je pridelek obran in pospravljen

Dva pomembna jubileja AERA

Ob letošnjem pomembnem jubileju – 35-letnici obstoja Aera – bomo v našem sestavku zapisali nekaj več o še eni obletnici in sicer o 25-letnici proizvodnje lepilnih trakov v temeljni proizvodni organizaciji Kemija Šempeter.

Pred 25 leti so v Aeru pričeli v majhnem obsegu s prvimi poskusi selotejpa na našem tržišču. Po skromnem začetku s 500 rolicami selotejpa se je proizvodnja stalno večala. Pri tem je pomembno, da je naše tržišče sprejelo novi proizvod z velikim zanimanjem in povpraševanjem. Začetek je zanimiv tudi zato, ker so v Aeru tehnološki postopek osvajali po nekoliko neobičajni poti.

V začetku so namreč le embalirali rollice angleškega partnerja. Čeprav je bil selotejpa že takrat dobro znan v svetu, je za naše tržišče pomenil novost, pravo revolucijo. Potrebe na domačem tržišču so izredno narasle in ob tem je postala nujna lastna proizvodnja. Najprej so nabavili majhen rezalni stroj za razrez velikih rol, nato še nekaj večjih, vendar tudi to ni zadoščalo vse večjim potrebam na tržišču. Vedno znova se je postavljalo vprašanje lastne proizvodnje.

Leto 1965 pomeni važno prelomnico, saj so v tem letu nabavili sicer že rabljeni stroj za

impregnacijo od firme Selotape. Postavili so ga v nekdanje prostore tekstilne tovarne v Šempetru in tu je stekla proizvodnja. Uvažali so le lepilo, ki so ga ustrezno sami pripravljali.

V letu 1972 je zrasel nov obrat selotejpa z vsemi potrebnimi objekti, namestili so že drugi, modernejši selotejpa S-2 in povečali proizvodnjo v tolikšni meri, da so zadovoljili takratne tržne potrebe doma vse do leta 1979. V tem letu so začeli načrtovati novo investicijo, ki je sedaj v zaključni fazi.

V novi, zaostreni gospodarski situaciji, se tudi Aero-Kemija Šempeter spoprijema s težavami. Njena osnovna usmerjenost je večji izvoz, s katerim bi si zagotovili nemoten uvoz potrebnih surovin. Tu je treba reči, da so glede proizvodnje samolepilnih trakov močno odvisni od uvoza surovin.

V veliki meri gre za surovine naravnega izvora, kot je kavčuk, ki ga za zdaj ni možno nadomestiti z drugimi domačimi surovinami. Močno si sicer prizadevajo, da bi uporabili oziroma ostale surovine naravnega izvora nadomestili s sintetičnimi, ki jih je moč dobiti na domačem trgu. Težave so v tem, ker jugoslovanska kemična industrija še ni uspela osvojiti takšne tehnologije in predelave, kakršno zahteva proizvodnja v Aeru.

Podobno je tudi pri folijah, ki so jih primorani uvažati in pomenijo veliko uvozno postavko. Domači proizvajalci folij, kakršne potrebuje Aero, še ne izdelujejo. Sicer pa se že dogovarjajo in to še posebej ob načrtovanju investicije S-3, da bi si zagotovili surovine doma.

V tej smeri so že podpisali samoupravni sporazum s Ke-polom iz Zadra, ki je letos pričel s proizvodnjo folije. Tudi Jugovinih bo v bližnji prihodnosti, po zaključeni investiciji v posebne PVC folije, lahko nudil surovine, ki jih doslej nismo proizvajali doma.

Nova investicija S-3 bo omogočila močno povečanje proizvodnje samolepilnih trakov, saj bodo z novim strojem podvojili sedanje kapacitete. Zaradi restriktivskih težav oziroma ukrepov nekoliko kasnije z uvozom opreme, vendar so pred uspešnim zaključkom te pomembne investicije. Na rob bi zapisali, da so delavci v Kemiji Šempeter z velikim razumevanjem, potrpežljivostjo in prizadevnostjo vztrajali na delu, ki se je odvijalo v težkih pogojih, saj so bili zaradi izgradnje in postavitve novega stroja ves čas utesnjeni, proizvodnja pa je bila kljub temu količinsko zadovoljiva. O projektu S-3 bomo obširneje spregovorili v naslednji številki.

Srečanje kolektiva in gostov v Preboldu

Osrednje praznovanje 20-letnice SOZD Hmezad je izvenelo minulo soboto v Preboldu v znamenju množičnosti in pristrčnega srečanja delovnega kolektiva in številnih gostov. Izbrane je med drugim pozdravil

predsednik republiškega komiteja za kmetijstvo in gozdarstvo ing. Ivo Marek, o obletnici in razvojnih perspektivah Hmezada pa je govoril glavni direktor ing. Vlado Gorišek.

Gostje so si z zanimanjem

ogledali sadjarstvo Mirošan, farmo Podlog, komasacijsko področje Gomilškega, ribogojnico in druge obrate. Praznovanje so obogatili s kulturnim programom in sproščenim razgovorom udeležencev.

Hmezadovih dvajset let ...

SOZD Hmezad letos praznuje 20-letnico obstoja in uspešnega razvoja. Lahko zapišemo, da ta 3152 članski kolektiv, ki združuje delo in sredstva 4500 združenih kmetov, s svojo lastno in kooperacijsko proizvodnjo prispeva pomemben delež za boljše preskrbo potrošnikov z živilskimi proizvodi in drugimi proizvodnimi viški.

SOZD Hmezad Žalec nedvomno zavzema pomembno mesto v gospodarstvu SR Slovenije in pri tem je treba še zlasti poudariti njegov velik delež, ki ga prispeva kot nosilec in pobudnik hitrejšega razvoja in tehnologije na področju kmetijstva pa tudi živilske industrije.

Da bi lažje ocenili in ovrednotili velike napore kolektiva in razvojne pridobitve Hmezada kot celote, bo prav, da se spomnimo skromnih začetkov pred dvajsetimi leti.

Kmetijski kombinat Žalec je nastal v decembru 1961. leta z združitvijo šestih kmetijskih gospodarstev: Lava Celje, Arja vas, Vrbe, Založe – Sempeter, Latkova vas, Zovnek, sadne drevesnice Mirošan, Mesnine Celje, Mleko Celje, Seme Celje in Kmetijske strojne postaje Žalec.

Že leta 1964 so se kombinatu priključili še Kmetijska zadruga Savinjska dolina Žalec, Kmetijska zadruga Celje in zadržno trgovsko podjetje za izvoz hmelja Hmezad Žalec.

Leta 1969 je naša pot v kombinat nova hladilnica sadja Celje kot samostojna enota. Kmetje – kooperanti kmetijskih zadrug pa so se združili v samostojno delovno enoto Kooperacija, ki so jo skupno z delavci enote sami upravljali, vsa družbena kmetijska proizvodnja pa je bila združena v kmetijstvu Žalec.

Leta 1970 sta se kombinatu priključila še Semenogojski obrat Radlje ob Dravi in Kmetijski kombinat Šmarje pri Jelšah. Naslednje leto se je Kmetijski kombinat Žalec preimenoval v Kmetijski kombinat Hmezad Žalec, na Dunaju pa je bilo ustanovljeno trgovsko podjetje „Hmezad-Trade“, ki je poslovalo

do leta 1975. V letu 1973 se je h KK Hmezad priključilo gradbeno obrtno podjetje Usluge Polzela.

NOVI ORGANIZACIJSKI PREMIKI, NOVE NALOGE ...

Tako nagel razvoj je narekoval nove organizacijske oblike. Tako so že leta 1972 stekle priprave za reorganizacijo kombinata. Delavci so se na referendumih odločili za organiziranje 16 TOZD, kar se je zgodilo v naslednjem letu.

Kmetijski kombinat Hmezad Žalec se je preimenoval v Hmezad Žalec in s tem še bolj poudaril svojo najpomembnejšo dejavnost – proizvodnjo hmelja. Hmezad je postal član SOZD-a Dobrina iz Celja. V letu 1975 se je k Hmezadu priključila tudi Kmetijska zadruga Ilirska Bistrica z mlekarno. Hmezad je s

sko proizvodnjo v družbenem in zasebnem sektorju oziroma v kooperacijski proizvodnji, zgradili so klavnico v Celju, pa mlečni farmi Podlog in Zalog, mehanično delavnico, strojno halo in skladišče strojev v Zalcu, mešalnico krmil v Zalcu, polnilnico pijač v Zalcu, rastlinjak v Celju, hladilnico sadja in mesa, predelovalnico sadja v Mestinju in druge objekte.

Tako so v Mirošanu pridobili skladišče sadja, obnovili pa so tudi nove sadne plantaže, v Preboldu je bil zgrajen hotel, v Gaberju pa samopostrežna restavracija. Še bi lahko naštevali. Tu naj zapišemo, da se je med tem povečalo število zaposlenih na 2500.

HMEZAD KOT SOZD ...

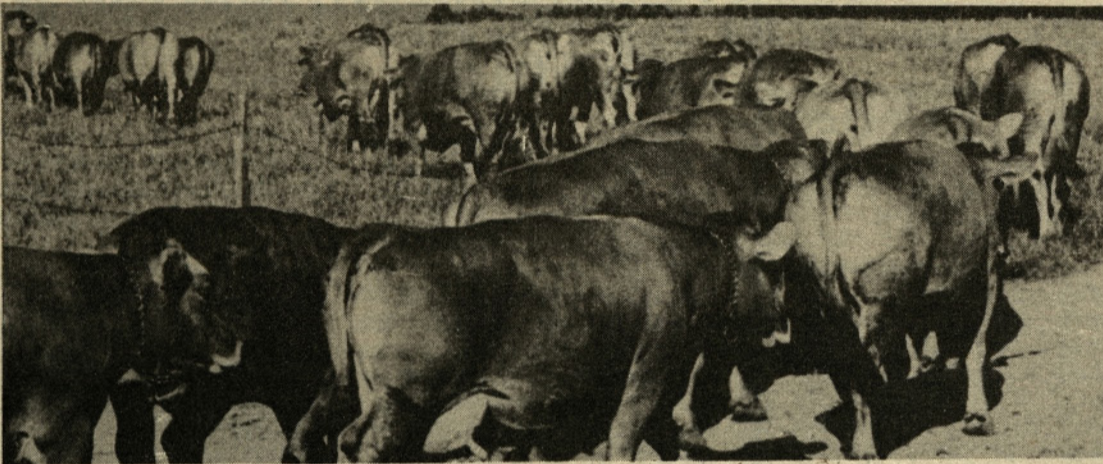
Leto 1978 pomeni pomembno prelomnico v razvoju Hmezada. Takoj po izidu Zakona o združenem

o agroživilskem kompleksu, ki bo nosil ime Hmezad.

Tako Hmezad od 1. 1. 1979 leta posluje kot SOZD. Ob ustanovitvi se je združilo v SOZD 13 delovnih organizacij, bančna organizacija Interna banka in delovna skupnost Skupne službe SOZD. V sestavi teh delovnih organizacij je bilo organiziranih 35 temeljnih organizacij – 23 TOZD, 10 TZO in 2 TOK.

V letu 1980 je postala nova članica SOZD Hmezad Čebelarstva zadruga Žalec, naslednje leto pa Minerva Žalec. Gostinsko podjetje Slovan Vransko se je s statusom TOZD priključilo k delovni organizaciji Hmezad Gostinstvo-turizem Žalec. Hranilnica in posojilnica, ki je vse do 1981. leta delovala v okviru Interne banke, se je organizirala kot samostojna pravna oseba z nazivom Hranilna kreditna služba kmetijstva in gozdarstva.

Na rob bi zapisali še skrb za izobraževanje in usposabljanje kadrov. SOZD Hmezad je v šolskem

tem razširil svojo dejavnost na širše področje Slovenije.

Investicijska vlaganja so bila že v tem obdobju precejšnja, saj je vrednost osnovnih sredstev narasla od 20 na 904 milijone dinarjev. Rekonstruirali in modernizirali so hmelji-

delu so v Hmezadu stekle priprave za reorganizacijo v sestavljeno organizacijo združenega dela. V letu 1978 so se vsi delavci in združeni kmetje samoupravno odločili za sestavljeno organizacijo, prepričani, da bodo po tej poti uresničili idejo

letu 1980/81 štipendiral na visokih in drugih šolah 151 študentov, dijakov in učencev, 171 učencev v gospodarstvu, status študenta ob delu pa ima 119 delavcev.

V Hmezadu so danes razvite različne dejavnosti – primarna kmetij-

ska proizvodnja, predelava, vrtnarstvo, industrija, notranja in zunanja trgovina, gostinstvo-turizem, interno bančna in hranilno kreditna in računalniška služba.

Napredek in razvoj kmetijske dejavnosti kaže podatek, da je bilo leta 1964 na 1.522 ha zemljišč (od tega je bilo 614 ha v družbenem, 908 ha pa v zasebnem sektorju) pridelanega 2026 ton hmelja, v letu 1981 pa so na površini 1674 ha pridelali 2723 ton hmelja, kar je za 22 odstotkov več kot leta 1979.

V letu 1964 je prišlo do razširitve družbenega sektorja, hmeljarji so svoja zemljišča združili v večje hmeljarske nasade in pri tem je bil pomembno udeležen družbeni sektor tako v proizvodnih kot dohodkovnih odnosih.

Razveseljivi premiki so nastali tudi v ostali proizvodnji, kar kaže podatek, da so v letu 1980 v družbeni in kooperacijski proizvodnji pripravili za trg 3948 ton goveje živine, od tega 2745 ton pitancev, na trg pa je prišlo še 358 ton prašičev (meso in mesni izdelki) in 4892 ton piščancev. V tem letu so v svojih ribnikih pripravili za potrebe trga 37 ton rib in vzredili veliko število ribjih mladik.

Pomembna je še proizvodnja sadja in ta gre v glavnem za Mirošan. V letu 1981 so pridelali 3574 ton kvalitetnega sadja, v glavnem jabolka. Tu je pomembna še proizvodnja sadik, saj so jih v letu 1980 vzgojili 157.000. In še nekaj o mleku. V letu 1980 so predelali in posredovali potrošnikom 36 milijonov, 740 tisoč litrov mleka in s tem v celoti pokrili potrebe celjske regije, določene tržne viške pa so usmerili tudi na druge trge.

Na rob bi zapisali le še to, da SOZD Hmezad Žalec ob svojih vse večjih tržnih viških, ki pomenijo na slovenskem in jugoslovanskem prostoru prispevek k boljši preskrbi, opravlja pionirsko delo na področju sodobne tehnologije in visoke produktivnosti. To je vsekakor lepo priznanje ob Hmezadovi 20-letnici.

Nove naloge občinske zdravstvene skupnosti Žalec

V mesecu juliju letošnjega leta se je dokončno izvršil prenos del in nalog, ki so jih sedaj opravljali na strokovnih službi Regionalne zdravstvene skupnosti Žalec. Tako lahko občani in delovne organizacije urejajo zadeve s področja izvajanja pravic in obveznosti iz zdravstvenega varstva na Skupnih službah SIS Žalec, Kardeljeva 12 (nad Beogradsko banko).

Na strokovnih službah v Zalcu se od 1. 7. 1981 dalje opravljajo naslednja dela:

- prijava in odjava zavarovancev
- izdaja in potrjevanje zdravstvenih izkaznic za vse zavarovance in njihove družinske člane
- potrjevanje upravičenosti do oprostive participacije
- izdaja potrdil o zdravstvenem varstvu za nezavarovane osebe
- pregled obračuna nadomestil osebne dohodka, potnih stroškov, pogrebne in posmrtnine za delovne organizacije in vsa pojasnila v zvezi s tem
- obračun nadomestila osebne dohodka, potnih stroškov in ostalih nadomestil za obrtnike in pri njih zaposlene delavce, kooperante, pogodbene zavarovance, upokojence in kmečke zavarovance
- vsa ostala opravila in pojasnila v zvezi s pravicami iz zdravstvenega varstva

Strokovne službe so na voljo občanom vsak dan od 6. do 14. ure, v sredo do 16. ure.

Ker bo v začetnem obdobju pravo gotovo prihajalo do morebitnih nejasnosti, se za vsa navodila oziroma informacije zglasite osebno ali po telefonu (710-070 in 710-071) na Občinsko zdravstveno skupnost – referentu za zdravstveno varstvo.

P. G.

Letos 30 milijonov parov nogavic...

Doseganje planirane proizvodnje in ugodni poslovni dosežki v prvi polovici leta obetajo, da bo kolektiv do konca leta uresničil plan 30 milijonov parov nogavic.

Ob ugodnih poslovnih in proizvodnih dosežkih v prvi polovici tekočega leta je za Tovarno nogavic Polzela značilno, da je uspešno premagovala težave v pogledu dobave surovin in si tako zagotovila nemoteno proizvodnjo. Pomembno je tudi, da se tovarna, ne glede na povpraševanje po njenih nogavicah na jugoslovanskem trgu, pomembneje vključuje v izvoz na zahtevna zahodna tržišča in si s tem zagotavlja del prepotrebni-

deviz za uvoz surovin. Takšno poslovno usmeritev omenjajo tudi za prihodnje leto in v naslednjih letih.

1160 zaposlenih je v šestih mesecih doseglo količinski plan proizvodnje nogavic, indeks ustvarjenega celotnega prihodka znaša 116, čistega dohodka 141, med tem ko je bil poprečni OD zaposlenih 9377 dinarjev. OD so naraščali počasneje od rasti dohodka in tako bi lahko zapisali, da so delavci in delavke tovarne nogavic Polzela naravnani stabilizacijsko.

Ob splošnem prizadevanju, da bi razširili niti poslovanja na tuja tržišča, so v omenje-

nem obdobju nasproti lanskega letu povečali izrtek izvoza za 82 odstotkov. Tu je treba seveda reči, da se izvoz odvija ob izredno hudi konkurenci zunanjih proizvajalcev – partnerjev in da je treba v takšni situaciji marsikdaj popustiti v ceni, vendar so devize v sedanji situaciji tovarni nujno potrebne za uvoz surovin.

Tovarna nogavic Polzela se uvršča med tiste sovlagateljce JULONA, ki so prispevali velika sredstva v prepričanju, da si bodo s tem zagotovili prepotrebne surovine. Danes ugotavljajo, da so denar dobro naložili, saj jim JULON zagotavlja trenutno že 75 odstot-

Proizvodni proces v Tovarni nogavic Polzela

kov potrebnih surovin, kar sicer tudi zahteva določena devizna sredstva, ker gre za uvožene surovine.

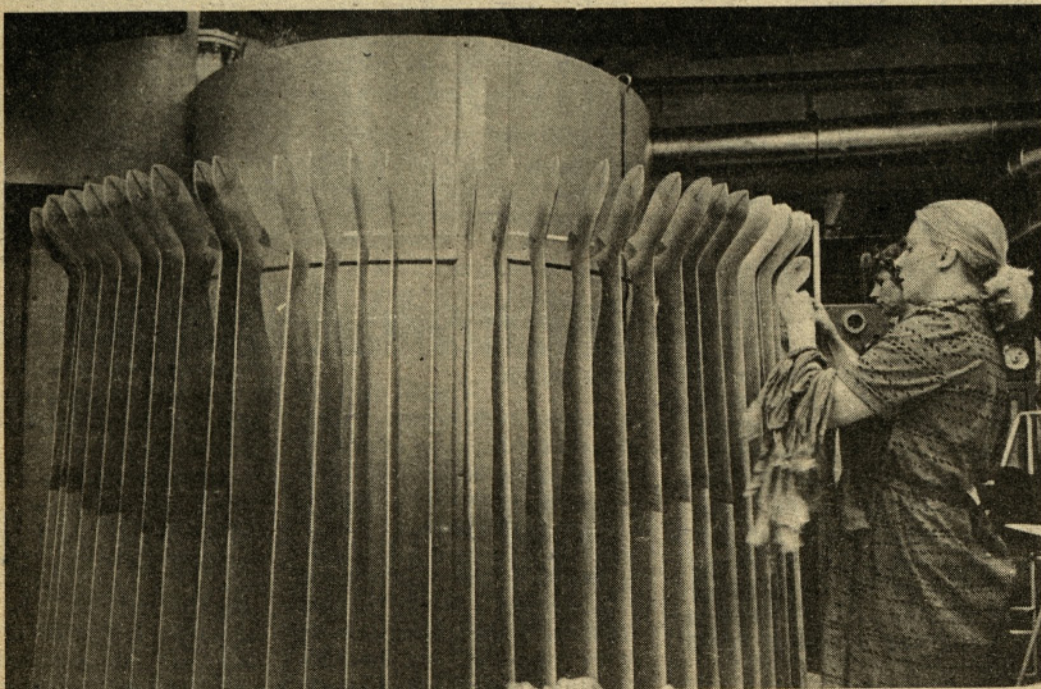
Ob trajajočih instruktivnih ukrepih pa žal tovarna ne zagotavlja potrebnih sredstev za sicer nujno zamenjavo strojnega parka, kar pa je pogoj, da bi šli v korak s produktivnostjo na tujem. Zunanji proizvajalci – nogavičarji namreč nenehno izpopolnjujejo tehnologijo, zamenjujejo sicer še dobre stroje z novejšimi, tehnološko boljšimi, saj se zavedajo, da bodo le tako dobivali tekmo za večjo produktivnost, za nižjo proizvodno ceno.

Tega se v polzelski tovarni že vsa leta nazaj posveča veliko skrb usposabljanju kadrov, bodisi na delovnem mestu ali z drugimi oblikami usposabljanja. Ko so pred nedavnim praznovali svoj praznik – dan Polzele, so se spomnili na skromne začetke po zadnji vojni in na velike napore, ki so jih vlagali za obnovo, razširitev in tehnološko izpopolnjevanje proizvodnje. Kakšen velik premik so dosegli v teh letih, kaže podatek, da je leta 1946 takrat 350 zaposlenih izdelalo nekaj nad 1,8 milijonov parov nogavic. V letu 1950 je znašala proizvodnja že nad 2,6 milijonov parov (pri 547 zaposlenih), letos pa 30 milijonov parov nogavic.

Tako letos ne planirajo večjih investicij. Adaptirajo le obrat družbene prehrane in še naprej vlagajo sredstva za tekoče potrebe (stanovanjske in druge), kar je sicer že dolga leta nazaj stalna skrb kolektiva.

Pomembno je tudi, da vodstvo tovarne nogavic Polzela

že vsa leta nazaj posveča veliko skrb usposabljanju kadrov, bodisi na delovnem mestu ali z drugimi oblikami usposabljanja. Ko so pred nedavnim praznovali svoj praznik – dan Polzele, so se spomnili na skromne začetke po zadnji vojni in na velike napore, ki so jih vlagali za obnovo, razširitev in tehnološko izpopolnjevanje proizvodnje. Kakšen velik premik so dosegli v teh letih, kaže podatek, da je leta 1946 takrat 350 zaposlenih izdelalo nekaj nad 1,8 milijonov parov nogavic. V letu 1950 je znašala proizvodnja že nad 2,6 milijonov parov (pri 547 zaposlenih), letos pa 30 milijonov parov nogavic.

Oblikovanje nogavic

Kam s kadrom, ki prihaja iz šol

Sedanja gospodarska situacija z znanimi restrukturirskimi ukrepi nas sili k razmišljanju, kako in kje zaposliti kadre, ki prihajajo iz šol, kajti očitno je, da delovnih mest ni za vse. Tako imamo tudi na širšem celjskem območju in v naši občini primere, da posamezne delovne organizacije ne kažejo zanimanja (nimajo možnosti!) zaposliti celo svojih študentov. Tako pravijo: Na prasko vas že vzamemo, potelja pa si lahko poiščete delovno mesto v kakšni drugi delovni organizaciji, ne da bi bilo treba vračati štipendijo.

To je za mladega človeka, ki je zapustil šolo z diplomom v žepu, kajpak slaba tolažba, saj ni prepričan, da bo službo tudi dobil. Položaj je sedaj marsikje tak, da delovne organizacije nimajo možnosti začeti sicer načrtovanih novih naložb, v razširjene kapacitete, s tem pa tudi ni pričakovanih novih delovnih mest in tako se marsikje pojavlja celo višek delovne sile.

Vse to nas opozarja in nam narekuje doslednost glede usmerjenega izobraževanja, kajti na dlani je, da bomo lahko zaposlili le tiste kadre, ki jih resnično potrebujemo. V takšni situaciji bo treba izbirati tudi takšne smeri oziroma poklice, ki sicer niso „v modi“, a so nam potrebni in mladim zagotavljajo zaposlitev. Še vedno imamo deficitarne storit-

vene in podobne obrti. Se vedno nam primanjkuje kadrov v kmetijstvu, morda ne toliko kmetijskih inženirjev, kot tehnikov, ki bi bili voljni prijeti za delo v neposredni proizvodnji.

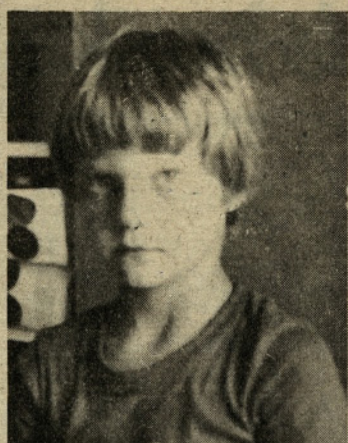
Lahko bi spregovorili tudi o kadrih, posameznikih, ki so že po več let nezaposleni, redno obiskujejo posredovalnice za delo in odklanjajo vsako delo, ki ni ozko vezano na njihovo strokovnost oziroma poklic. Vztrajajo, da jim družba mora preskrbeti ustrezno delovno mesto, teh delovnih mest pa trenutno ni, nemalokrat tudi po njihovi lastni krivdi, ker trmasto vztrajajo, da bodo delali v mestu in ne na podeželju.

Na rob še nekaj besed o delovnih organizacijah, ki se rade pohvalijo z visokim odstotkom rasti dohodka, pa čeprav gre v večji meri za dviganje cen kot za visoko storilnost. Po drugi strani pa že nekaj let nazaj ne vlagajo v posodabljanje tehnologije in ne odpirajo novih delovnih mest, češ, naravnani moramo biti stabilizacijsko. Pa so takšni računi lahko slabi računi, kajti kdor ne napreduje, nazaduje in ta se bo kaj kmalu znašel na repu tistih, ki so več čas vlagali v posodabljanje tehnologije in visoko produktivnost, skratka, ki držijo zeleno nit konkurenčnosti doma in na tujem.

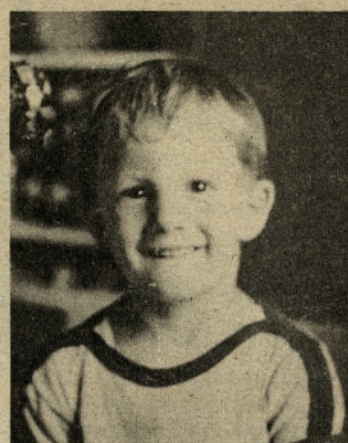
Tk.

Branka Oštir – vzgojiteljica

Mitja Stajner

Boštjan Obreza

Vanja Aubrecht

Srečni malčki v nezasedenem vrtcu

Ko govorimo o vključevanju predšolskih otrok v vzgojno-ustvarstvene ustanove in pomenu tovrstnega dela za umski in psihični razvoj otroka, ne moremo mimo dejstva, da kljub zgrajenim objektom, ostajajo ti, predvsem v obrobni predelih občine, nezasedeni. Tudi v Pirešici, kjer so v spodnjih prostorih osnovne šole lani novembra uredili dve igralnici, ena od njih še ni zasedena. Tako se postavlja vprašanje smotnosti gradnje takšnih objektov na obrobni področjih, ko hkrati ugotavljamo, da so druge enote prezasedene in marsikaterga malčka ne morejo sprejeti. Kakorkoli že, med obiskom vrtca v Pirešici smo ugotovili, da so otroci neizmerno srečni, polni ustvarjalnosti, skratka, vrtec jim pomeni več kot samo nadomestilo za dom v času odsotnosti njihovih staršev. Za vse to skrbita prizadevni vzgojiteljici Branka Oštir in varuhinja Zdenka Duras.

„Moram reči, da so bile v začetku precejšnje težave. Glede na interes, smo pričakovali, da bomo imeli zadostno število

otrok, kasneje, ko smo pričeli z delom, pa se je pokazalo, da smo se ušeli. V začetku je bilo samo 17 otrok, potem ko pa je Vzgojno-ustvarstvena organizacija ponudila staršem peturni program, ki je za spoznanje cenejši, se je za varstvo odločilo še nekaj staršev. Vsekakor upam, da se bo miselnost krajanov spremenila in da bomo lahko delali z obema skupinama,“ je med obiskom povedala vzgojiteljica Branka Oštir.

Delo otrok, njihova igra in vzgoja sta kljub različni starosti skupine po zaslugi obeh tovarišic zelo uspešni. Dokaz za vse to je sodelovanje na krajevnih praznikih, nastopih, likovnih stvaritvah in številnih drugih oblikah dela. Med obiskom smo si v eni izmed igralnic lahko ogledali razstavo njihovih likovnih, oblikovskih in drugih del, ki so si jo lahko ogledali tudi starši otrok in drugi krajanji, kar je brez dvoma dodaten prispevek k spreminjanju mišljenja o tovrstni obliki dela in življenja vzgojno-ustvarstvene ustanove.

„Res je, da živimo več ali manj na podeželju, kjer ne pogrešajo toliko varstva, vendar mislim, da starši vse prepogosto gledajo skozi dinar in ne pomislijo, koliko lahko predšolska vzgoja vpliva na otroka in na njegov kasnejši razvoj. Občutek imam, da starši največkrat mislijo, da se tu otroke le varuje, ti pa se igrajo, ne pa tudi vzgajajo in izobražujejo. Prav zaradi tega tisti, ki imajo varstvo v družini, ne dajajo otrok v vrtec. Po drugi strani pa so cene za nekatere previsoke, čeprav bi želeli vključiti svoje otroke, saj bi bil s tem ogrožen njihov socialni položaj,“ je nadaljevala tovarišica Oštirjeva in se nato posvetila igri svojih varovancev, s katerimi se je tačas ukvarjala varuhinja Zdenka. S tremi malčki smo se zapletli v pogovor in povedali so nam:

MATIJA ŠTAJNER: „Star sem pet let, v vrtec sem prišel že lansko leto in želim si, da bi ga lahko še dolgo obiskoval. Tu je tako lepo, vsak dan se igra-

mo, rišemo, poslušamo pravljice... jaz zelo rad rišem, se igram z žogo... Ati in mamica sta v službi, medtem pa sem jaz v vrtcu...“

BOŠTJAN OBREZA: „V vrtec je zelo lepo, igramo se, pojemo pesnice, tovarišice nam povedo pravljice... Rad se igram s kockami... Ko smo zunaj, se lovimo, plešemo ringaraja, se igramo igrice... Zelo rad hodim v vrtec. Rad imam tovarišice in otroke. Ko sem tukaj, ne pogrešam mamice in očka...“

VANJA AUBREHT: „Stara sem pet let. V vrtec sem že od lanskega leta. Bila sem zelo vesela, ko sta me mamica in očka pripeljala sem. Tovarišice imam zelo rada. Veliko smo se že naučili in ko bom šla v šolo, bom znala še več...“

Tako so nam torej povedali malčki v vrtcu na Pirešici, še bolj veseli pa bi bili, če bi bila njihova družba še večja.

D. Naraglav

UPRAVLJANJE Z JAVNIMI VODOVODI

S sprejetjem odloka o upravljanju z javnimi vodovodi v občini Žalec se izenčujejo splošni pogoji upravljanja z vsemi javnimi vodovodi in seveda način zagotavljanja preskrbe s pitno vodo v občini Žalec. Občinska skupščina je odlok sprejela 30. junija 1981. Z odlokom je določeno, da je del javnega vodovoda poleg vodovodnega zajetja, črpališča, rezervoarja in drugih podobnih objektov in naprav, tudi vodovodni priključek z vodomero. Vsa dela na javnem vodovodu, vključno z vodovodnim priključkom in vodomero, sme opravljati le upravljalec vodovoda oziroma, na njegovo odgovornost od nje pooblaščen organizacija ali oseba. Vire naravne pitne vode ni mogoče privatizirati, zato si nihče ne more lastiti izključne lastninske pravice nad njimi.

Upravljalca vodovoda je dolžan skrbeti za zadostne količine pitne vode v javnem vodovodu in stalno zagotavljati porabnikom potrebne količine. Vsak porabnik ima pod enakimi splošnimi pogoji pravico priključiti se na javni vodovod, seveda če izpolnjuje pogoje soglasja za priključek. Na vsakem vodovodnem priključku mora biti vgrajen vodomero. Tisti porabniki, ki vodomera še nimajo vgrajenega na vodovodnem priključku, so dolžni to storiti v roku enega leta.

Upravljalca vodovoda je naložena skrb za vzdrževanje in obavljanje javnega vodovoda, porabniki pa morajo porabljeno pitno vodo plačati.

Odlok le okvirno ureja način upravljanja z javnimi vodovodi, načelno določa pravice in dolžnosti upravljalca vodovoda in porabnikov pitne vode ter v skladu z zakonskim pooblastilom predpisuje obvezno uporabo in plačilo pitne vode iz javnega vodovoda.

Vse pripravljeno za usmerjeno izobraževanje

V letošnjem šolskem letu smo na Centru za usmerjeno izobraževanje vpisali 4 oddelke kovinarske usmeritve in sicer 3 s srednjim in enega s skrajšanim programom izobraževanja. Za poklic kovinarja se je odločilo 112 učencev, od katerih jih je večina prav iz žalske občine, kar prav gotovo opravičuje ustanovitev srednješolskega centra v Žalcu. Za nami je obdobje triletnega prizadevanja, ko smo si utirali težko pot v mrežo šol in bili bitko tudi na finančnem bojišču.

Ob ustanovitvi je Center za usmerjeno izobraževanje podedoval skoraj prazno poslopje

bivše osnovne šole. Potrebno je bilo prekriti streho, zamenjati zlebove, dvorišče za šolo je bilo ob dežju skoraj neprehodno. Zaradi majhnega števila oddelkov je bilo nemogoče kriti materialne stroške, osebni dohodki zaposlenih so bili pod republiškim poprečjem, pouk je potekal le v frontalni obliki in ob uporabi manj aktivnih učnih metod saj ni bilo na voljo dovolj avdiovizuelnih pripomočkov. Za nameček vsem težavam je pristavil svoj lonček še zakon o usmerjenem izobraževanju, ki je s svojimi zahtevami močno posegel v že tako prazne žepke tudi drugih srednjih šol. Da bi dosegli verifikacijo, je bilo po-

trebno urediti specializirane učilnice, ustanoviti knjižnico in opraviti številna adaptacijska dela. Danes se lahko pohvalimo, da smo ugodili skoraj vsem zahtevam in opravili najnujnejše. Šolska streha je prekrita, zlebovi so popravljeni. Dvorišče je bilo asfaltirano z minimalnimi stroški, saj smo vsa dela do asfaltne prevleke opravili sami s prostovoljnimi delom. Šola se lahko pohvali s sodobno opremljenimi učilnicami za biologijo, kemijo in fiziko. Knjižnica šteje preko 5.000 knjižnih enot, pri nakupu knjig so s svojim delom tudi učenci prispevali znaten delež. Za opremo specializiranih učilnic smo morali najeti posojilo v skupni vrednosti 3.270.000,— din. Za adaptacijo šolskega prostora smo porabili minimalna sredstva, saj smo vsa groba dela, vključno vodovodno napeljavo, opravili sami s prostovoljnimi delom in tako privarčevali 370.000,— din.

Od vseh zahtev je ostalo odprto le še vprašanje kabineta za obrambo in zaščito, za katerega še nimamo zagotovljenih finančnih sredstev. Zato bodo vse delovne akcije namenjene zbiranju sredstev za opremo te učilnice.

Hujši finančni in organizacijski problemi so za nami, v letošnjem šolskem letu bo glavna skrb posvečena pedagoškemu delu in povezavi šole s krajem in delovnimi organizacijami. Ob pripravi na usmerjeno izobraževanje smo morali poiskati nove sodelavce za vse tiste predmete, ki jih dosedanj predmetniki niso vsebovali. Ob kvalitetni kadrovski zasedbi bo v sodobno opremljenih učilnicah mogoče izvesti tudi kvaliteten pouk, le-ta pa edini lahko dviga ugled šole in opraviči njen obstoj.

Marinka Marovt

Domačnost naših gostišč

Stara resnica je, da so gostilne na Slovenskem nekoč slovele po domačnosti, izvirnosti in dobri postrežbi. Bilo bi lepo in prav, da bi to tradicijo negovali in jo razvijali tudi danes, ko se gostinstvo razvija v zahtevnejših pogojih.

Zal vse naše gostilne ne ustrezajo in to velja tudi za žalsko občino. Podatek, da od 69 zasebnih gostišč v naši občini vsega le 18 gostišč kuha gostom tople obroke hrane, opozarja, da smo zametali to pridobitno dejavnost. Pa tudi tiste gostilne, ki gostom nudijo toplo hrano, se v glavnem omejujejo na standardna jedila, le redka pa gostu ponudijo še kakšno domačo jed. Škoda, saj ne upoštevajo znane ugotovitve, da je dobra kuhinja srce vsake gostilne.

Še ne tako dolgo nazaj so gostilne na Štajerskem slovele po okusnih domačih gibanicah iz ajdove moke in domačega sira, gost je imel ob vsakem prigrizku ali pijači na mizi košarico z domačim pecivom ali vsaj s prestani, danes pa vsega tega ni več. Če pobarate gostince, zakaj ni več takih dobrot na jedilniku (mizi), bodo rekli, da se jim to ne izplača in da gostje ne zahtevajo takih jedil, kar pa ne bo povsem držalo.

Seveda, kaj je lažje kot gostu ponuditi brizganec in

sendvič z narezano klobaso (največkrat brez dodatka sira in kumaric), ki ju v naglici použije kar stoji ob točilni mizi. Če bi mu ponudili kaj več, bi rade volje sedel za mizo.

Problem zase je notranji izgled naših gostiln. Ne rečem, da se ni ničesar spremenilo, vendar bi lahko naštel kar precej gostiln z izrabljeno opremo, nečistimi podi, ki so največkrat iz plastike, da kiča na stenah posebej ne oznanjam.

Slovenija je v svetu znana po bogatih gozdovih, kar pa ni opaziti v gostiščih, pa čeprav les izžareva toplino, ki jo gostje iščejo v gostinskem lokalju. Gost bi se prijetneje počutil, če bi gostilničarji sneli stare kičaste podobe in stene opremili z izvirnimi domačimi krozniki ali izdelki iz lesa. Ne moti, če jih je izdelala roka vaskega lončarja ali rezbarja, kajti vse to poudrja domačnost. V tem pogledu bi se lahko veliko naučili od gostincev v turistično razvitih deželah.

Obnova gostišča sicer ni poceni, vendar se vloženi dinar izplača. Ne bi smeli pozabiti, da tudi našo dolino iz leta v leto obišče vse več inozemskih turistov in da si tudi domači – stalni gostje želimo nekoliko več domačnosti, pa tudi dobre postrežbe.

Le. Tk.

Že 26 let popravlja kolesa

Na naših cestah je vse več kolesarjev in to velja tudi za naše občane. Zato sta v glavnem dva vzroka: ljudje varčujejo z bencinom in se bojijo debelosti. Znano je namreč, da redno kolesarjenje ohranja vitko linijo.

Ne, zgodi se, da je kolo v okvari v tem primeru kolo vzame v roke naš Žalčan — Franci Kočevar. Mož v svoji skromni delavnici v starem delu Žalca že 26 let Žalčanom popravlja kolesa, zadnji čas pa tudi mopede in kolesa s pomožnim motorjem.

„Ko sem pred 26. leti razmišljal, kakšnega dela bi se lotil, sem si rekel, da bom popravil kolesa. Vedel sem, da pri tem delu ne bom obogatel, kar pa tudi ni bil moj namen. Seveda, takoj po vojni ni bilo veliko koles, da mopede sploh ne omenjam. Ljudje so mi zaupali stara kolesa, ki sem jih popravil, krpal... Danes je koles veliko več, pa tudi mopede in koles s pomožnim motorjem in tako imam več dela,“ pravi Franci.

Res, njegova delavnica je zatrpna s kolesi, da še stopiti prav ne moreš. Mož dnevno popravi tudi po dvajset koles, dela od ranega jutra do noči. Le kdaj pa kdaj skoči k sosedi Marjoli

na brizganec, da se odžeja. Tako vsak dan, že šestindvajset let...

„Popravljam kolo ali moped, pa prisopiha kolesar z okvaro na kolesu.“ Bi popravili, da se bom lahko peljal naprej,“ prosi. Jaz ne rečem ne, pa čeprav imam drugo delo, na katerega (kolo) čaka stranka. Brž popravim in kolesar odvihra naprej, jaz pa sem vesel, da sem mu pomagal.

„Kdo so vaše stranke, Franci?“

„Pa menda ne mislite, da so to zgolj Žalčani in Žalčanke. Imel sem stranke že iz Slovenskih Konjic, Celja, Slovenj Gradca in iz drugih krajev. Jaz nisem polovičar, marveč vsako delo temeljito opravim, to pa stranke cenijo.“

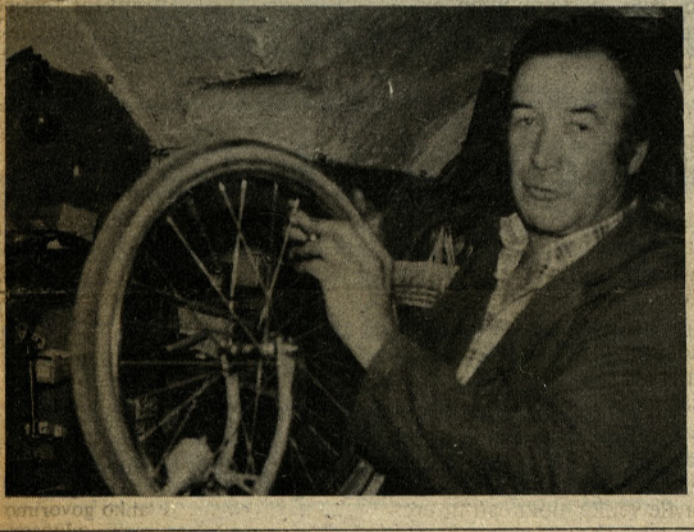
„Tudi sami kolesarite?“

„Kolesarim, a bolj na kratke razdalje. Dolge vožnje bi me preveč utrudile, sem namreč bolj pri debelih ljudeh.“

Takole je sproščeno tekel najin pogovor. „Sedaj pa sva postala žejna, skočiva na brizganec k Marjoli,“ je predlagal Franci. Nisva šla, sva se pa odločila, da pojdeva drugič.

Foto: Franci Kočevar v svoji delavnici

Tk. L.

VALORIZACIJA NADOMESTILA OSEBNEGA DOHODKA ZA ČAS NEZMOŽNOSTI ZA DELO NAD 30 DNI

Po podatkih Zavoda SR Slovenije za statistiko so življenjski stroški v obdobju od 1. januarja do 30. junija 1981 napram mesecu decembru 1980 porasli za 16,6 %.

Zato se delavcem, ki so začasno zadržani od dela po 1. in 3. točki 46. člena samoupravnega sporazuma o pravicah in obveznostih iz zdravstvenega varstva po 1. 7. 1981 po izpolnitvi pogoja več kot 6-mesečne zadržanosti od dela poveča nadomestilo osebnega dohodka za 16,6 %. Takšno valorizacija je sprejel Izvršni odbor občinske zdravstvene skupnosti Žalec in se nanaša na pravice, ki gredo v breme skupnosti — to so vsa nadomestila osebnega dohodka za čas nezmožnosti za delo nad 30 dni.

OBNOVLJEN KULTURNI DOM

Ob praznovanju krajevnega praznika v Grižah so predali namenu tudi obnovljen kulturni dom. Slovesnosti so se udeležili številni predstavniki družbenopolitičnega in kulturnega življenja občine in kraja, zbrane pa je najprej pozdravil predsednik KK SZDL Milan Zupanc, o obnovitvenih delih je govoril podpredsednik Svobode Griže Franc Mikec, ki je poudaril, da bo moral obnovljen dom služiti vsem krajanom za kulturno in politično udejstvovanje. V domu so obnovili tla, zamenjali zavese, na odru in v dvorani, namestili novo kino platno, v dvorani napravili lesene obloge, obnovili zunanost doma in še kaj.

Obnovili so tudi letno gledališče Limberg, tako da bodo imeli krajan Griž resnično dovolj priložnosti za kulturno in družbenopolitično aktivnost. Ob koncu so si ogledali film o občini Žalec, komentiral pa ga je predsednik IS Jože Jan.

T. TAVČAR

Avto Celje, nova trgovina v Žalcu

avto celje

NOVO SPOŠTOVANI KUPCI!

„Pri plačilu devizami zasajajo popusti pri nakupu blaga!“

- ★ osebni avtomobili: 2750, 2850, 2950 - v višini (8%)
- ★ osebni avtomobili: 2101, 2158, 2259, volkswagen, lada, jugo 45 - v višini (14%)
- ★ avtokamp in tovarne priklole, montažne garaže, čolni, rezervni deli in avtoopreme za osebne avtomobile - v višini (14%)
- ★ krzneni prevleke sedežev, gumni izdelki - v višini (8%)

Vse informacije dobite v prodajalni!

Priporočila se „avto celje“ CELJE POSLOVALNICA ŽALEC

Plakat v trgovini Avto Celje Žalec obvešča kupce o ugodnostih nakupa z devizami

Kupci o založenosti in postrežbi

V prejšnji številki Savinjskega občana smo objavili zapis o novi trgovini AVTO CELJE v Žalcu. Danes bi lahko zapisali, da se je nova trgovina že dokaj uveljavila in si pridobila stalne kupce. Obiskujejo jo zato, ker je dobro založena tudi s tistim blagom, ki ga kakšenkrat zaman iščejo po drugih trgovinah. In zanimivo je, da prihajajo tudi iz sosednih občin.

Vse kaže, da gre za dober posluh za zahteve in želje kupcev, ne nazadnje pa tudi za prijaznost prodajalcev, ki svojim strankam tudi svetujejo, če je treba. O tem, kaj menijo o založenosti nove trgovine in o postrežbi, smo se pred dnevi pogovarjali z nekaterimi kupci med našim obiskom v novi trgovini. Takole pravijo:

Jure Kolšek

Franc Štamol, Arja vas: „Nova trgovina v Žalcu je nedvomno pridobitev za občane. Jaz prihajam sem skoraj vsak dan in lahko rečem, da največkrat dobim tisto, kar potrebujem. V današnjem času restrikcij in omejenega uvoza bi bilo zahtevati preveč seveda nesmiselno. Drži pa, da je trgovina kar dobro založena in da imajo prodajalci dober posluh za zahteve nas kupcev. Dobro je tudi, da kupec za to ali ono stvar, ki jo išče, dobi pravišnji nasvet.“

Jure Kolšek, Ljubečna: „Jaz sicer nisem iz žalske

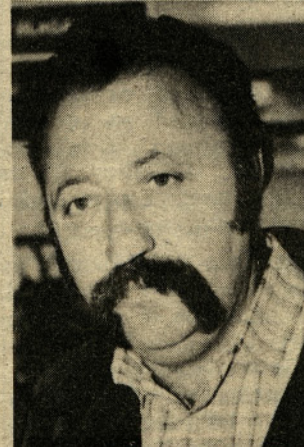

Jože Turk

občine, vendar sem kljub temu prišel sem mimo Celja in glejte, tu sem našel zaželeno blago, ki sem ga poprej zaman iskal v večjih trgovinah. Zato bom še prihajal sem v žalsko trgovino. Upam, da bo izbira ostala vsaj takšna, kot je danes in da sedanja ustrežljivost prodajalk s časom ne bo usahnila. Veste, za človeka je zelo pomembno, če v trgovini sreča prodajalca, s katerim se lahko posvetuje.“

Jože Turk, Vrbje: „Sem obrtnik in trenutno iščem ustrezno pločevino za popravilo avta. Za pločevino je težko. Tu, v novi trgovini imajo kar dobro izbiro, kar je pridobitev za občane. Sem bom še prihajal.“

Ivan Volk, Migojnice: „Vesel sem, da smo v Žalcu dobili te vrste novo trgovino. Poprej smo iskali razne dele za avto po drugih krajih

Franc Štamol

in to nemalokrat zaman. Danes pa marsikaj lahko dobimo v Žalcu. Potreboval sem izpuščno cev za svoj avto, ker mi je stara odpovedala in sem jo dobil tudi v Žalcu. Človek je vesel tudi

Stanko Svet

dobrega nasveta, skratka, o trgovini in o prodajalcih lahko povem le najboljšo.“

Milan Kragl, Levec: „Bilo bi prezahtevno, če bi pričakovali, da bo nova trgovina imela vse, kar potrebujemo. Jaz na primer iščem del za katrcu, pa ga ne dobim. No, trgovina v Žalcu je dobro založena z deli in drugim

Ivan Vovk

blagom, pa tudi prodajalke so prijazne. V tem pogledu pomeni trgovina pridobitev za občane.“

Andrej Krivec, Celje: „Lahko zapišete, da je postrežba zelo dobra, pa tudi izbira je večja, kot marsikje v taki trgovini. Dobro je tudi, da kupec dobi potrebne informacije, tako da

Andrej Krivec

se zna ravnati. V trgovino bom še prihajal, če bom kaj rabil.“

Stanko Svet, Griže: „Kupujem blatnik za svoj avto in vse kaže, da bom tu dobil pravišnjega. Nova trgovina ima kar dobro izbiro, najbolj vesel pa sem prijazne postrežbe in nasveta. Danes so avtomobilski deli in nasploh tehnične stvari drage, zato je še kako pomembno, da kupiš dobro in ustrezno blago.“

Zdenka Lukež, Liboje: „Bi rekel, da ima nova trgovina v Žalcu dobro izbiro. Poprej je bilo za kakšen del treba v Celje ali celo v Ljubljano, danes pa ga dobiš tu v Žalcu in še nasvet povrh. To si kupci želimo.“

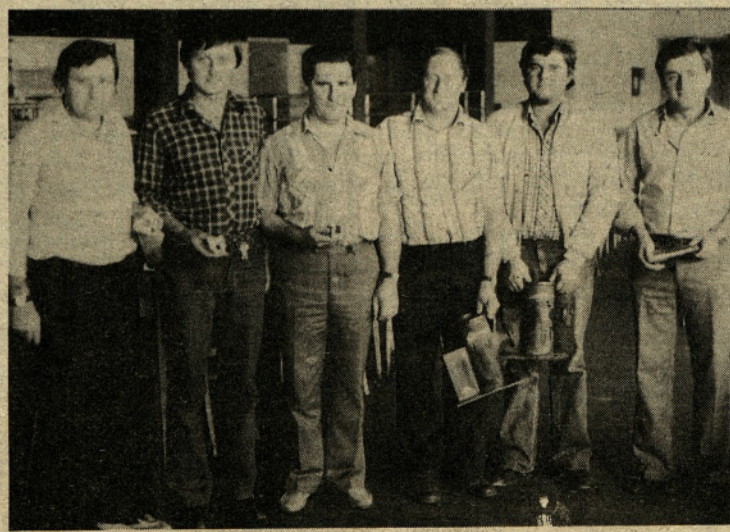
Srečanje kovinarjev

V SIP Šempeter so se pred kratkim zbrali na prvem delovnem srečanju, ki so ga organizirali Zveza sindikatov Slovenije, Občinski sindikalni svet in organizacijski odbor in kovinarji iz šestih organizacij združenega dela žalske občine.

V šestih kovinarskih poklicih je tekmovalo 34 kovinarjev in

večina se je izkazala, da svoje delo dobro pozna.

Pri orodjarjih je zasedel prvo mesto Anton Zupanc iz SIP, drugi je bil Ferdinand Šorli iz Ferralita. Pri strojnih ključavničarjih je bil prvi Alojz Vaichardt iz TT Prebold, drugi Zlatko Špacapan iz KIL, tretji Branko Beškovič iz Ferralita in četrti Jože Vedenik iz TT Prebold. Med razkalci je bil najboljši Leon Metelan iz SIP, drugi Franc Povše, tudi SIP, in tretji Alojz Topovšek iz TT. Pri varilcih MAG je prvo mesto zasedel Ivan RAT, iz SIP drugo pa Tihomir Bogdanič, Ferralit.

Na sliki od leve proti desni zmagovalci I. delovnega srečanja kovinarjev: Anton Zupanc, Alojz Veichardt, Leon Metelan, Ivan Rat, Karli Štefančič, in Marjan Kuzman.

SD BRASLOVČE VABI MLADINO

Smučarsko društvo Braslovče vabi cicibane in pionirje, zlasti še tiste, ki imajo veselje do smučarskih skokov, da se prijavijo v smučarsko-skakalno šolo. Šola bo vsak torek in četrtek v tednu na plastični skakalnici. Šolo bo vodil zvezni trener Andrej Tomin. Prijave sprejema Smučarsko društvo Braslovče.

VI. SREČANJE „BRATSTVA IN ENOTNOSTI“ V CETINJU

Učenci osnovne šole Ivan Farčnik — Buč Vrnsko ter predstavnik krajevne skupnosti Vrnsko se bodo udeležili VI. srečanja pobratenih šol in krajevnih skupnosti v Cetinju. Na pot se bodo podali skupaj z delegacijo Varaždina in Travnika.

NAŠ PIONIRSKI KOTIČEK...

Srečanje pionirjev dopisnikov

Žalski pionirji so bili v septembrskih dneh gostitelji letošnjega srečanja pionirjev dopisnikov. Srečanja, ki je letos organizirano že trinajstič zaporedoma, se je udeležilo 173 pionirjev iz domala vseh slovenskih občin. Poleg pionirjev so se srečanja udeležili tudi mentorji pionirjev dopisnikov, teh je bilo kar 63, in uredniki ter novinarji slovenskih časopisov, otroških listov in radijskih postaj. Tudi letos je organizacijo prevzela Zveza prijateljev mladine Slovenije ob pomoči Sveta zveze pionirjev Slovenije, Občinske zveze prijateljev mladine Žalec,

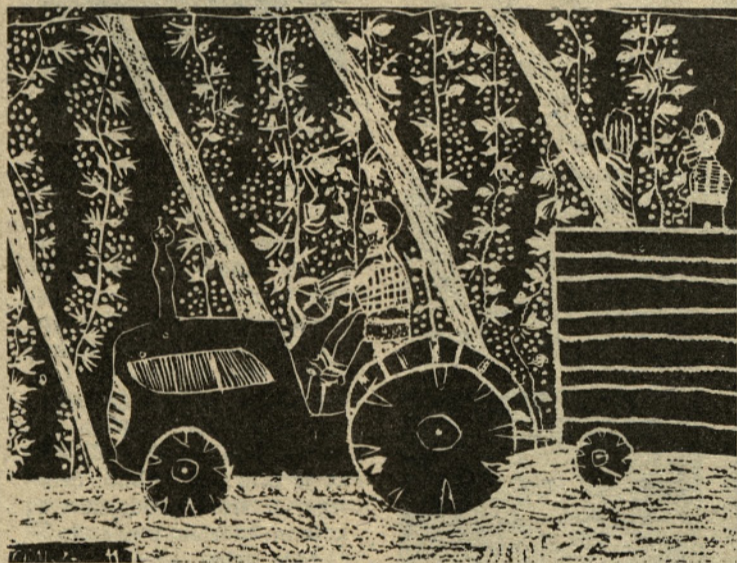
pokroviteljstvo nad letošnjim srečanjem pa je prevzela Občinska konferenca ZSMS Žalec.

V Žalcu o mladi dopisniki preživeli dva dneva. Že prvi dan so si ogledali razstavo pionirskih šolskih glasil, iz 138 slovenskih šol. Najboljše glasilo je po mnenju strokovne komisije bilo glasilo osnovne šole Maks Pečar v Črnučah, ki so mu učenci dali naslov Vrtiljak. Nagrade so podelili tudi za likovno podobo in tematsko zasnovanost.

Za mlade dopisnike je bilo zanimivo tudi srečanje z neka-

terimi novinarji in književniki. Razgovora so se med drugimi udeležili tudi književnika Jože Snoj, Miha Mate in drugi. V prijetnem klepetu so šolarji spoznali njihovo delo, naučili so se razlikovati delo pisatelja in novinarja. Svoje izkušnje pri delu z mladimi so izmenjali tudi mentorji dopisnikov.

Tokrat je bila tudi prvič organizirana razstava pionirske grafike, in sicer na temo „Življenje okrog mene.“ Deset šol, ki so sodelovale na razstavi, je bilo nagrajenih z enakovrednimi nagradami.

Tomaž Gril, 12 let
OŠ Peter Šprajc–Jur Žalec, likovni pedagog Dragica Sajovec

*V tej lepi Savinjski dolini,
kjer povsod po hmelju diši,
kjer sije sonce na širnem polju
pa raste hmelj, ki šumi.*

*Ob tej lepi večerni tišini,
ko stal sem ob vznožju stebrov,
oziral se v sivi temini,
po cvetju hmelja, ki vzpenja se
izza stebrov.*

*V tej lepi Savinjski dolini,
povsod po hmelju diši.
Spomin nanjo ostal bo v srcu,
in spremljal me bo vse dni.*

Jože Jež 7. b.
OŠ VIPAVA

Jama Pekel nas je očarala

„Tu za obisk čebeljnaka! Ogled ribogojnice! Štirje še za jamo Pekel!“ in še množica mešajočih se glasov pred šolo... Mi, mi smo za Pekel, mi! Zbašemo se v kombi in že brzimo proti jami. Iz kombija gledajo radovedne oči pionirjev dopisnikov. Bližamo se zeleni soteski, ki jo zapira pečina z vhodom v jamo Pekel. Kmalu smo že pred vhodom v jamo in naše skoraj malo prestrašene oči zrejo v temno votlino – Pekel. Pa ne mislite, da smo grešniki, mi smo le skrivnosti željni obiskovalci. Luči se prižgejo, vrata odpro in mi po dva in dva vstopamo v to skrivnostno jamo. Že ob vstopu nas sprejme Peklenjščica, jamski

potok, ki nas spremlja po vsem spodnjem delu jame. Ta je bil dokončno urejen leta 1972.

Skoraj prestrašijo nas temne sence, ki letajo nad našimi glavami. Ugotovimo, da so to le netopirji, pogled pa se nam ustavi na stropu, ki je poln oklešč enih stalaktitov. Tu in tam nas osvežijo kapljice vode, ki pronica skozi strop.

Vzpenjamo se po strmih in ozkih stopnicah v zgornji del jame, hkrati pa si ogledujemo kapnike, ki nam budijo domišljijo s svojimi špagetastimi, cvetačastimi in bananastimi oblikami. Obarvani so s paleto barv. Ko gremo mimo spomin-ske plošče, obžalujemo usodo

mladega jamarja Antona Survija. Ponesrečil se je v rovu, ki sedaj nosi njegovo ime. Ko se po Survinem rovu vzpenjamo višje in višje, naenkrat začutimo sapo svežega zraka, ki se kmalu pokaže pred nami.

S čudovitimi vtisi iz prelepe jame se spuščamo po strmi gozdni potki in v turističnem domu zapišemo vtise v spomin-sko knjigo. Nato pa se med živahnim pogovorom vračamo pred šolo Peter Šprajc–Jur, kjer nas že čakajo prijazni gostitelji.

Simona Šterbenc in
Mateja Savič
Ljubljana

Pionirji dopisniki o Savinjski dolini

Jože: Savinjska dolina se mi je zazdelo kot velikansko polje. Njiva ob njivi in vrt ob vrtu, ljudje pa kot mravlje.

Simon: Na avtobusni postaji nas je pozdravila množica ljudi; zdelo se mi je, da se poznamo, da smo prijatelji, vsi so bili vljudni in prijazni.

Tomaž: Ob prihodu se mi je zazdelo, da je Savinjska dolina vrt Slovenije.

Dejan: Ko se spomnim Savinjske doline, se spomnim na prijateljstvo in na 13. srečanje pionirjev – dopisnikov.

Denis: Savinjska dolina – domačija zelenega zlata in gostoljubnih ljudi.

Darja: Savinjsko dolino sem doslej poznala le kot hmeljarsko pokrajino. Danes sem spoznala njene prijazne ljudi.

Mitja: Zelo mi je bilo všeč, da je moj gostitelj prišel pome že ob pol sedmih.

Nataša: Prevzelo me je gostoljubje, pridnost in iznajdljivost prebivalcev Savinjske doline.

Irena: Vedno se bom spominjala gostiteljice, ki me je prijazno sprejela.

Jožica: S strahom sem se bližala Savinjski dolini, in sreča sem bila, ko sem srečala svojo gostiteljico.

Marko: Presrečen sem bil nad velikostjo in lepoto Savinjske doline, ki sem jo opazoval v nastajajočem mraku.

Damjan: Ko sem izstopil iz avtobusa, se mi je odprl neznan vendar lep del naše domovine.

Andrejka: V mali dvorani je bila zbrana množica, Slovenija v malem.

Kruto povračilo

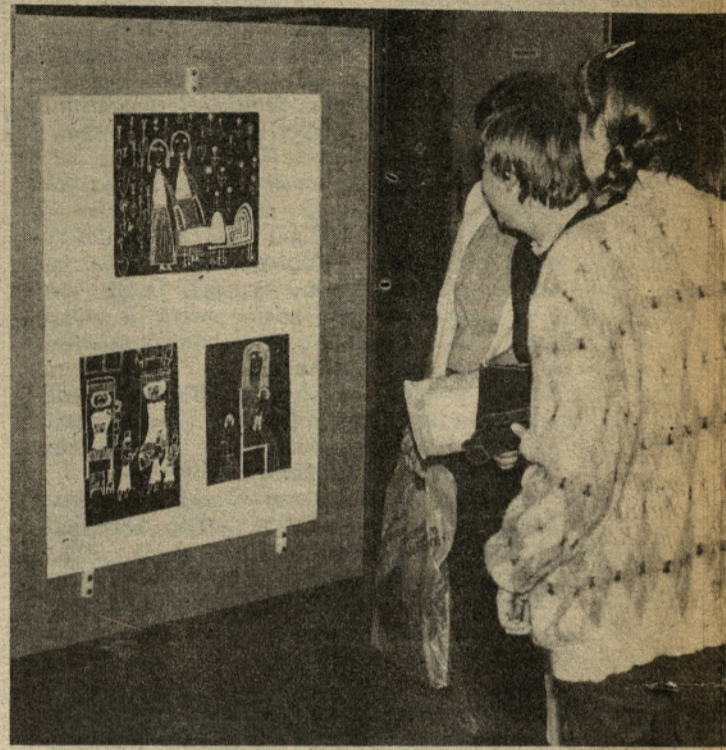
Ribe, ta prisrčna bitja, vitka kakor dekleta v pomladi. S svojimi vitkimi telesi režejo vodo. Toda kje?

Največkrat je to v ujetništvu. Le malokatera plava svobodno. Med majhnimi ribami pa vlada še grozno načelo, da jih velike ribe pojedjo. Če pomislimo na ribogojnico, je ta sicer v korist človeštva, žal pa je to tudi ječa in smrt za ribe.

Kaj pomeni hraniti ribe? Morda one hranijo nas?

Globje bi morali razmisliti o tem!

Švarč Simon 8. razr.
OŠ Col

Prebrali smo v tisku naših kolektivov

Hmeljar, glasilo delavcev SOZD Hmezad, svojo zadnjo številko posveča jubilejni 20-letnici obstoja Hmezada. Poleg uvodnega prispevka direktorja Vlada Goriška lahko preberemo še celo vrsto drugih zanimivih sestavkov, med drugim tudi poročilo s svetovnega kongresa hmeljarjev v Novem Sadu, o prejetih hmeljarskih odlikovanjih in še kaj.

Urednik je zajel še 9. regijsko tekmovanje traktoristov, dan hmeljarjev, kmečke igre na Vranskem, poročilo o rezultatih sodelovanja z zavodom za produktivnost in druge sestavke.

Ferralit, glasilo kolektiva Ferralit Žalec, na prvi strani objavlja gospodarjenje v prvem polletju in pa članek o dobrem poslovanju livarne. Poročajo, da so v pr. polletju ustvarili kar za 51 odstotkov večji dohodek kot v enakem obdobju lani, dohodek pa je za 47 odstotkov večji od lanskega. Neglede na ta prizadevanja, imajo slabše razmerje med celotnim dohodkom in porabljenimi sredstvi, kar pripisujejo nenormalni dražtvi repromaterialov. Več so pri-gospodarili za sklade, za 90 odstotkov pa so tudi povečali izvoz napram istemu obdobju lani ob hkratnem zmanjšanju uvoza.

SIP v svojih septembrskih OBVESTILIH objavlja osrednji članek o novostih nagrajevanja po delu, o občinskem tekmovanju kovinarjev, dalje preberemo poročilo o izvozu koruznih kombajnov na italijanski trg in o zanimanju avstrijskih kupcev za te stroje in še več drugih zanimivih sestavkov.

TT JUTEKS: V svojem informativnem biltenu poročajo, kako jim je med nedavnim neurjem v obrat ARNIT prodrla kanalizacijska voda. V tem obratu je bilo poleg materiala, ki ga uporabljajo v obratu, pripravljenih že embaliranih 39.000 vreč, namenjenih inozemskim kupcem jutinih izdelkov. Kolektiv je z veliko požrtvovalnostjo in solidarnostno pomočjo ostalih TOZD (Talne obloge) uspešno v vsega 18 urah posušiti vreče in rešiti pošiljko.

Objavljajo še program praznovanja dneva Juteksa, ki bo 22. oktobra letos. V okviru praznovanja syže odvijajo tekmovanje od junija in jih v tem mesecu zaključujejo. Gre za proizvodno-tekmovanje med obrati, vse v znamenju večje proizvodnje in stabilizacijskih naravnosti.

Prizadevajo si končati prvo fazo izgradnje nove naložbe v Ložnici, vso skrb posvečajo investicijskemu vzdrževanju itd. V okviru praznovanja pripravljajo sklepno zborovanje delavcev v domu hmeljarjev v Žalcu.

Objavljeni so še sestavki o zborih delavcev, pa o sejah delavskih svetov in poročilo o delu komisije za odlikovanja in priznanja.

naš aero

NAŠ AERO objavlja v septembrski številki razgovor z glavnim direktorjem Milanom Zupančičem o razvojnih perspektivah v okviru 35-letnice Aera. Sestavek prinaša vrsto zanimivih ugotovitev in napovedi.

Zanimiv je tudi razgovor z direktorico TOZD Kemija Šempeter, Jelisaveto Podgornikovo ob 25-letnici proizvodnje samolepilnih trakov. Objavljajo še sestavek ob 25-letnici klišarne, pa o projektu S-3 in spored prireditve v II. tednu Aera. Zanimiv je tudi članek, ki razglablja o bogatih tradicijah papirništva in celulozarstva, prispevek o socialni varnosti delavcev in nalogah sindikatov; skratka, številka je bogata in pestra.

Novo Celje - naš skupni problem

Na območju občine Žalec se nahaja mnogo gradov in graščin, ki so bile zgrajene v preteklih stoletjih. Mnoge med njimi je doletela žalostna usoda propadanja. Za njimi so ostale samo še razvaline ali pa že tudi teh ni več. Le redke so ostale dokaj dobro ohranjene. Mednje sodita Novo Celje in Grmovje. Za obe se ravno v tem času ponovno postavlja vprašanje, kdo jih bo v naprej vzdrževal in kakšna dejavnost se bo v njih razvijala, da ne bosta doživeli žalostne usode svojih predhodnic.

Celoten kompleks, ki ga obsega Novo Celje, meri približno 10 hektarov različnih (zazidanih, nezazidanih, parkovnih itd.) zemljišč. Graščina in park sta opredeljena kot „zgodovinska spomenika prve kategorije“. Taka opredelitev določa stroge omejitve pri nadaljnji uporabi prostorov, ker ne dopušča gradbenih posegov razen ohranjanje obstoječega stanja. Kompleks Novega Celja je splošno ljudsko premoženje, ki je bilo leta 1947 dodeljeno v upravljanje zdravilišču za tuberkulozo v Novem Celju. Lastništvo, se knjižno, po tem roku ni spreminjalo. Leta 1969 je bila s sklepi samoupravnih organov bolnišnice v Celju razmejena uporaba in vzdrževanje posameznih objektov. Takrat je občina Celje svoj dom oskrbovancev, ki je bil na Polzeli, preselila v Novo Celje, bolnišnica Celje pa svoj pljučni odtok v Topolščico. Dom oskrbovancev Novo Celje, ki je zasedel večino objektov z 265 posteljami, bi moral za pridobitev verifikacije izvesti večje adaptacije na zgradbah. Za predvidene posege v gradbenem smislu Zavod za spomeniško

varstvo v Celju ni izdal posebnega soglasja. Zato se je občinska skupnost socialnega skrbstva Celje odločila, da skupaj z nekaterimi drugimi občinami pristopi h gradnji novega zavoda na Grmovju. Z izgradnjo Doma Nine Pokorn na Grmovju in dograditvijo Doma upokojencev v Celju, ki je prevzel še preostale oskrbovance iz Novega Celja ravno v teh dneh, so se prostori bivšega Doma oskrbovancev v Novem Celju v celoti izpraznili. Do konca tega leta ostanejo zasedene le še barake za potrebe bolnišnice in seveda stanovanja, ki se nahajajo v sklopu Novega Celja.

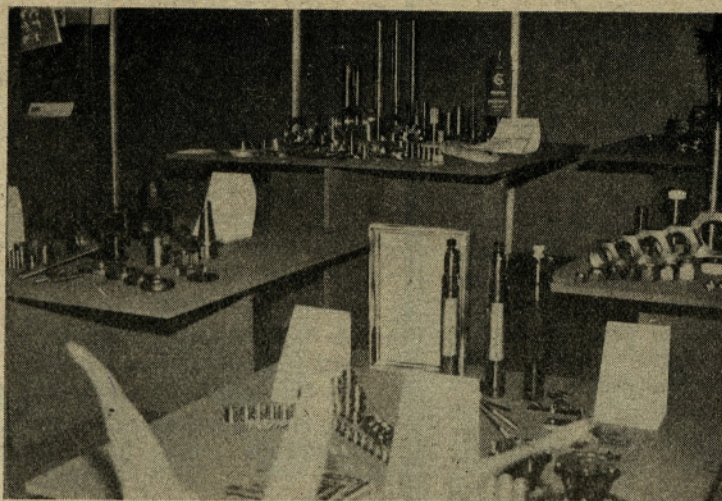
Dogovorili smo se, da sta zdravstveni center Celje in Dom Nine Pokorn Grmovje do konca tega leta dolžna vzdrževati in ščititi objekte, da se prepreči večja družbeno škoda.

Izvršni svet občine Žalec je sklical posvet v zvezi z možnostjo nadaljnje usmeritve Novega Celja.

Vsi prisotni so bili mnenja, da kompleksa Novo Celje ne kaže razkosati in ga dodeljevati v uporabo po posameznih objektih, temveč da ga je nujno dodeliti za tako dejavnost, ki bo kompleks Novega Celja uporabila v celoti.

Sprejet je bil tudi predlog, da bo izvršni svet imenoval odbor, ki bo proučil možnosti nadaljnje uporabe Novega Celja ter pripravil predlog za njegovo nadaljnjo uporabo. Istočasno naj bi odbor reševal tudi problem graščine v Grmovju.

Seveda pa pričakujemo ustrezno sodelovanje Zavoda za spomeniško varstvo iz Celja, saj menimo, da bomo lahko le s skupnimi napori preprečili propad obeh graščin. *Marija Štorman*

NAŠI OBRITNIKI NA SEJMU OBRTI V CELJU – Letošnji, po vrstnem redu že 14. sejem obrti v Celju, je privabil lepo število obrtnikov iz raznih krajev Slovenije. Razstavljajo v okviru svojih obrtnih združenj in tako ima sejemska prireditev organiziran značaj.

Naj zapišemo, da na letošnjem sejmu razstavlja v okviru žalskega obrtnega združenja 32 obrtnikov. Na posnetku so razstavljeni izdelki naših obrtnikov na lanskem sejmu obrti v Celju.

Večja vloga Socialistične zveze v telesni kulturi

V začetku septembra je bila v Žalcu 4. seja sveta za telesno kulturo pri predsedstvu Občinske konference SZDL Žalec.

Udeleženci so tokrat spregovorili o delu občinske telesnokulturne skupnosti v prvem polletju. Po njihovem mnenju so bili v prvi polovici letošnjega leta opravljeni vidni premiki na področju telesne kulture v naši občini. V minulih mesecih so precejšnjo pozornost posvetili razvoju športne rekreacije v krajevnih skupnostih in sprejeli sklepe, ki obvezujejo vse krajevne skupnosti, da poživijo delo svojih komisij za telesno kulturo. Prav tako niso pozabili na delavce v delovnih organizacijah, saj so sprejeli vrsto akcijskih programov, ki obvezujejo delovne organizacije, da skrbijo za rekreiranje delovnih ljudi.

Poleg teh prizadevanj so se v prvih šestih mesecih v žalski občini odvijale številne konkretne akcije in prireditve. Naj

omemim samo nekatere: prireditve v počastitev 40-letnice OF in dneva vstaje, v katerih je sodelovalo 6250 krajanov, prireditve pod geslom „Telesna kultura v obrambi domovine“, v katerih so bile tudi programske naloge SLO in DS. Izvajanje je bil rekreacijsko-množični del programa, zlasti na področju sindikalnega športa, šolskih športnih društev in drugod.

Vendar vse krajevne skupnosti niso redno izvajale svojih množično-rekreacijskih programov.

Med najaktivnejše sodita le krajevni skupnosti Vinska Gora in Prebold. Na seji so tudi ugotovili, da se zelo dobro uveljavljajo nekatere telesnokulturne organizacije: npr. taborniki, jamarji, smučarji in drugi. Prav tako se Žalčani lahko pohvalijo s kvalitetnimi odbojkaši in rokometaši.

Kljub številnim pozitivnim premikom pa se v Žalcu srečujejo z mnogimi problemi. Prav zaradi večje množičnosti in organiziranega dela na rekreacijskem in tekmovalnem področju je čutili veliko pomanjkanje strokovnega kadra.

V nadaljevanju so udeleženci obravnavali še osnutek statuta telesnokulturne skupnosti, se dogovarjali za sestanke s predsedniki komisij za šport in rekreacijo po krajevnih skupnostih ter obravnavali smernice za nadaljnji razvoj telesne kulture v Jugoslaviji. Le-te poudarjajo večjo vlogo Socialistične zveze in Zveze socialistične mladine v telesnokulturnih dejavnostih. *-ij-*

Garant povečuje izvoz

Polzelski Garant je v prvem polletju letos dosegel 230 milijonov dinarjev celotnega dohodka, kar je 47 odstotkov več kot lani v enakem obdobju. Izvoz pa je v tem času znašal 50 milijonov dinarjev, kar je 22 odstotkov celotnega prihodka.

Neglede na navedene kazalce pa polletnega plana niso dosegli v celoti. Sedaj se dogovarjajo za izvoz v vrednosti 150 milijonov dinarjev.

Pravna pomoč na območju občine Žalec

Dosedanje izkušnje kažejo, da v praksi nesporno obstajajo velike potrebe po zagotavljanju najrazličnejših oblik pravne pomoči. O zagotavljanju pravne pomoči na območju občine Žalec so na zadnji seji raspravljali člani Izvršnega sveta skupščine občine Žalec. Ugotovili so, da so oblike in obseg pravne pomoči, ki jo v občini zagotavljamo, še zadovoljive. Na območju občine je občanom nudena pravna pomoč preko – ZSS – občinskega sveta Žalec, ki nudi pravno pomoč brezplačno članom osnovnih organizacij sindi-

kata ter organom OO sindikata v obliki nasvetov in sestavljanja vlog v zvezi z uveljavljanjem na podlagi dela pridobljenih pravic

– družbeni pravobranilec samoupravljanja nudi pravno pomoč za delavce in občane občine Žalec v dokaj obsežni meri

– odvetniško dejavnost opravljata kot poklic samostojno dva odvetnika

– v okviru Temeljnega sodišča Celje, enote Žalec, je organizirana pravna pomoč skladno z določili zakona o pravni pomoči in sicer vsak uradni dan

– v prostorih upravnih organov SO Žalec pa je organizirana pravna pomoč ob sredah od 10. do 13. ure

– pravno pomoč pa nudijo tudi občinski upravni organi, vsak iz svojega področja, pravne službe v DO, SIS ter tudi poravnalni sveti v KS

– sodišče združenega dela v Celju nudi pravno pomoč predvsem delavcem, upokojencem in tudi drugim občanom.

Izvršni svet pa je ob vseh ugotovitvah, ki so izhajale iz analize, menil, da bo potrebno iskati ustrežnejše pogoje in oblike pravne pomoči predvsem v OZD, SIS in KS, seveda v dogovorjenih okvirjih in možnostih. Dobro bi bilo da bi se v okviru regije organizirala skupna služba pravne pomoči. Seveda pa bo v prihodnje potrebno nudenju pravne pomoči posvetiti še večjo skrb in jo tudi izboljšati. Analizo o zagotavljanju pravne pomoči na območju občine Žalec bodo v mesecu oktobru 1981 obravnavali tudi zbori občinske skupščine. *Gostečnik*

ljubljska banka

NOVO V LJUBLJANSKI BANKI – SPLOŠNI BANKI CELJE

Izvršni odbor Splošne banke Celje je konec meseca julija z namenom, da bi pospešili priliv deviz in devizno varčevanje občanov ter povečali odkup deviz od občanov, sprejel Pravilnik o kreditih občanom na podlagi prodaje konvertibilnih deviz.

Po določitvi tega pravilnika dobi kreditno sposoben občan 200 odstotkov kredita po 8 % letni obrestni meri, če proda banki konvertibilne devize ter nepreklicno veže njihovo dinarsko protivrednost za določen čas. Dinarske protivrednosti banka ne obrestuje.

Občan lahko koristi kredit v namene, ki so v skladu z Uredbo o splošnih pogojih za potrošniške kredite.

Višina kredita je odvisna od kreditne sposobnosti občana in ne sme biti nižja od 8.000 din. Doba vračanja kredita pa je odvisna od vezave dinarske protivrednosti, ki je lahko od 6 mesecev do 5 let.

KRAJEVNA SKUPNOST BRASLOVČE

Svet Krajevne skupnosti Braslovče oddaja v najem DOM BORCEV na Dobrovljah za opravljanje gostinske in maloprodajne dejavnosti.

Interesenti naj dajo pisne ponudbe v roku 15 dni po objavi na naslov: Svet Krajevne skupnosti Braslovče, Braslovče 27. Podrobne informacije dobite na telefonu: 720 – 029 vsako sredo od 13. do 18. ure in vsak četrtek od 7. do 12. ure. *Svet KS Braslovče*

OBČINSKA KULTURNA SKUPNOST ŽALEC

RAZPISUJE

pogoje za podelitev SAVINOVIH NAGRAD IN PRIZNANJ za leto 1981

Savinovo nagrado lahko prejme posameznik, društvo, organizacija združenega dela in druge organizacije, ki imajo svoj sedež na območju občine Žalec in sicer za:

- najmanj 25-letno vsestransko aktivno delo na področju kulture
- za posebne dosežene uspehe na umetniškem, znanstveno-kulturnem in amatersko-kulturnem področju

Savinovo priznanje lahko prejme posameznik, društvo, organizacija združenega dela in druge organizacije, ki imajo svoj sedež na območju občine Žalec in sicer za:

- najmanj 15-letno vsestransko aktivno delo na področju kulture
- za posebne dosežene uspehe na umetniškem, znanstveno-kulturnem in amaterskem kulturnem področju

Savinove nagrade in priznanja bodo podeljena ob praznovanju slovenskega kulturnega praznika – 8. februarja.

Predloge za podelitev Savinovih odličij bo komisija sprejemala do 30. novembra 1981. Predlogov, prispelih po tem datumu, komisija ni dolžna upoštevati.

Komisija za podeljevanje Savinovih nagrad in priznanj

nama
TRGOVSKO PODJETJE
LJUBLJANA

TOZD VELEBLAGOVNICA ŽALEC

objavlja
prosta dela in naloge

SNAŽILK za PRODAJNI CENTER LEVEC

Delovno razmerje sklenemo za nedoločen čas s polnim delovnim časom, ki je izmeničen – en teden dopoldne, – en teden popoldne

Pogoji:

- dokončana oz. nedokončana osnovna šola
- poskusno delo en mesec
- Pismene ponudbe s kratkim življenjepisom in dokazili o izobrazbi ter praksi sprejema 15 dni po objavi TOZD VELEBLAGOVNICA NAMA ŽALEC, Titov trg 2.

ljubljska banka

SPLOŠNA BANKA CELJE Ekspozitura Žalec

seznanja vse občane, da agencija Braslovče od 1. septembra 1981 posluje za stranke

vsak ponedeljek, torek, sredo in četrtek od 8.00 – 14.30 ure
v petek od 8.00 – 16.00 ure

POSLOVILI SMO SE OD KOMANDANTA MITRIČA – Komandant celjskega garnizona, in podpolkovnik Nikola Mitrič je pred kratkim prevzel novo službeno dolžnost, zato smo se poslovili od njega. Nikola Mitrič ni bil le dober starešina svojim vojakom, marveč smo ga cenili tudi zaradi iskrenega tovarištva in zasluga, ki jih ima, kar zadeva sodelovanje in povezanost garnizije in civilnega prebivalstva, le-to še posebej velja za občino Žalec. Komandantu Mitriču se zahvaljujemo za vse in mu želimo veliko uspehov na njegovem novem službenem mestu, prepričani, da bo še prihajal med nas.

Da ne pozabimo!

Leta 1919 se je močno razmahnilo mezdnino in stavkovno gibanje tudi v Savinjski dolini.

Tako so v februarju 1919 zabukovski rudarji izbojevali enkratne nabavne prispevke. Delavci tovarne porcelana v Libojah so dosegli 30% zvišanje mezd in uspeli kljub velikemu odporu podjetja uveljaviti osemurni delavnik. Istega leta je začelo stavkati 25 delavcev v strojni tovarni in livarni Lorber v Žalcu. Stavka se je

končala z delnim zvišanjem mezd in osemurnim delavnikom.

V Libojah, Zabukovici in na Polzeli so se vršile stavke v podporo madžarski socialistični republiki in proti jugoslovanski intervenciji na Madžarskem.

Močno je bilo stavkovno gibanje v letu 1920. Takrat so začeli stavkati delavci v premogovniku in Keramični tovarni v Libojah. Delavci tovarne Schutz-Pavlin so dosegli 50 odstotno poviša-

nje mezd ter plačilo četrtnega prispevka, v stavko pa so šli iz solidarnosti do ostalih delavcev.

Že naslednje leto 1921 se je stavkovno gibanje še povečalo, predvsem zaradi naglega porasta cen. Kljub temu je hotela uprava Keramične tovarne v Libojah delavske mezde celo znižati. Toda 56 delavcev je začelo stavkati in v mesecu in pol so dosegli 15 odstotno povečanje mezd.

-fj

NOVI SOLIDARNOSTNI BLOK

Medtem, ko so se v blok majhnih stanovanj, ki ga je zgradila TT Prebold za svoje delavce, predvsem tiste iz drugih republik, že vselili, je zraven njega zrasel tudi solidarnostni blok, ki ga gradi Splošno gradbeno podjetje Hrtnik. Z deli hitro napredujejo in pričakovati je, da bo kmalu vseljiv. To bo nova delovna zmaga na področju stanovanjske izgradnje.

-DAR-

Jabolk in krompirja dovolj, ne pa tudi kurilnega olja

Čas je sedaj tak, da se je treba pobrigati za ozimnico. To še posebej velja za številnejše družine, ki najbolj občutijo dragino.

Pogoj so seveda ustrezni kletni prostori, v katerih se dobro obdrži sadje in krompir.

Žalska tržnica, Savinjski magazin in NAMA Žalec v teh dneh nudijo v vrečah embalirani jedilni krompir po 7,80 din kilogram. Dobavljajo ga največ s ptujskega polja, nekaj pa smo ga pridelali tudi v Savinjski dolini.

Seveda pa so najboljše sorte jedilnega krompirja nekaj dražje. Po rožnik in podobne sorte je treba h kmetom v Zgornjo Savinjsko dolino. Dražji je, vendar zelo dober. Daje namreč manjši pridelek, kot na primer merkur, in je zato seveda dražji.

V teh dneh je dovolj tudi čebule, česna, paprike, paradižnika in drugih povrtnin po še kar zmernih cenah. Lepa ozimniška jabolka (jonatan, zlata parmena, zlata delišes) se dobe v prodaji od 14 do 15,70 din za kilogram, vendar jih v Mirošanu pri nabavi večjih količin lahko dobite znatno ceneje, zlasti še, če imate svojo embalažo. Embalaža in to zlasti leseni zaboji, je letos močno draga in dviguje ceno.

Drv sploh ni v prodaji, premo pa je možno dobiti le ob prednaročilu. V Savinjskem magazinu, ki je že vsa leta nazaj največji oskrbovalec potrošnikov s premogom v žalski občini, pravijo, da so od naročenih (obljubljenih!) 12.000 ton, do danes dobili komaj polovico premoga iz Velenja. Mesečno jim dobavijo po 2000 ton, kar je seveda premalo, da bi zadovoljivo pokrivali vse potrebe po premogu.

Nekaj premoga pričakujejo še od drugih rudnikov, med drugim tudi 40 ton briketov iz uvoza. Vendar pa premog dobavljajo svojim članom še posamezne delovne organizacije, tako, da ne kaže preveč jadikovati zaradi pomanjkanja. Še najboljše so naredili tisti potrošniki, ki so si oskrbeli premog takoj spomladi ali v poletnih mesecih in to velja tudi za kurilno olje. Kurilnega olja sedaj ni za vse, ki bi ga radi, in pri Petrolu ne vedo povedati, ali ga bo dovolj.

Glede drv pa je tako, da bukev in drugi odpadni les sproti pokupi industrija za izdelavo ivernih plošč in ker je cena ugodna, gozdni posestniki drva raje prodajo industriji. Pomeni, da bo treba drva iskati neposredno pri gozdnih posestnikih.

Trgovske organizacije tudi že napovedujejo prodajo grozdja za sokove in domačo pijačo. Gre za grozdje iz drugih republik. Sladko je in dobilo se bo po 14 do 15 dinarjev kologram. Na rob bi zapisali še to, da je za nakup ozimnice možno dobiti kredit.

Ze. Tk.

V Mirošanu trgajo jabolka

Nov planinski dom na Oljki

Marsikaterga planinca in nedeljskega popotnika je pot slučajno ali pa tudi ne zanesla na Oljko, križišče večjih planinskih poti in ene najlepših razglednih točk med slovenskimi vrhovi. Še marsikdo bi si izbral Oljko za svojo izletniško točko, če bi si ob prihodu na vrh lahko odpočil utrujene noge in odžejal izsušeno grlo v planinskem domu. Doslej to ni bilo mogoče, kaže pa, da bo v prihodnjih letih nekoliko drugače.

Člani Planinskega društva Polzela so se ob zaključku letošnje planinske sezone odločili

za sanacijo in obnovo doma na Oljki. Namesto starega, z vlago prepojenega in neuporabnega doma, bodo na Oljki postavili in uredili gostinski objekt. Planincem, ki bodo pomagali s prostovoljnim delom, bodo priskočili na pomoč tudi prebivalci krajevne skupnosti Polzela in člani Hortikulturnega društva.

Svojo pomoč sta planincem obljubili tovarni Garant in Tovar na nogavic iz Polzele. Upajo, da se bo tudi v občinski blagajni zanje našel kakšen dinar. Po prvih izračunih bodo za preure-

ditev in obnovo doma potrebovali 1.800.000 dinarjev. Člani planinskega društva upajo, da bo dom lahko sprejel prve obiskovalce že prihodnjo pomlad.

-ij-

FESTIVAL AKUSTIČNE GLASBE

Pod pokroviteljstvom Radia Celje in Novega tednika je ZSMS Žalec pripravila že drugi festival akustične glasbe, tokrat Žalec '81. Na njem je sodelovalo deset skupin in posameznikov iz vse Slovenije. Da je prireditev uspela, kaže tudi podatek, da se je na njej zbralo okoli petsto poslušalcev. Ljubiteljev akustične glasbe.

Podoba, ki bode v oči

Preboldčani že precej mesecev zrejo v pročelje nekdanje Cenerjeve hiše in zmagujejo z glavami. Nikakor jim ne gre v glavo brezbriznost in neodgovornost tistih, ki morajo skrbeti za to stavbo, ki je bila pred vojno eden najlepših hotelov na tem področju. Danes so v njej stanovanja, v spodnjih prostorih pa trgovina Savinjskega magazina. Zob časa je začel povzročati nevarnost, med najbolj prizadetimi pa je stolp, od katere-

Praznovanje letošnjega občinskega praznika občine Žalec in izvedbo proslave 40-letnice vstaje sta omogočili tudi delovni organizaciji EMO Celje in IZLETNIK Celje.

ga je že pred časom začela odpadati opeka, ki ogroža mioidoče. Za varnost so kmalu poskrbeli s tem, da so postavili oder in opozorilne napise ter oblekli gradbeni oder z jutovino. Na soncu in dežju je ta že skorajda razpadla in daje neprijeten videz. Kot izgleda, pa so se sedaj končno le lotili dela in pričakovati je, da bo podoba centra Prebolda oz. starega jedra prej ko slej drugačna. Mar ne?

D. N.

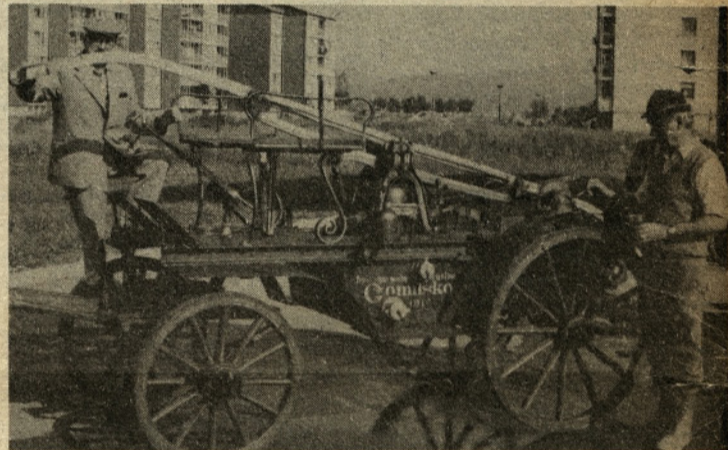
FOTOKRONIKA

TEČAJ TENISA - Teniška sekcija pri TVD Partizan v Žalcu je pred dnevi pripravila dva teniška tečaja za začetnike in rekreative. Tečaj je trajal teden dni, oba pa je obiskalo 30 udeležencev. Na sliki: Mladi tečajniki z vaditelji tečaja tenisa v Žalcu.

DRŽAVNA ŽENSKA ALPSKA REPREZENTANCA V ŽALCU - V športnem centru Žalec in na Dobrni je bila sredi meseca septembra na enotedenskih pripravah državna ženska alpska reprezentanca. Na pripravah so bila vse dekleta in sicer: Bojana Dornik, Anja Zavadlav, Nataša Blažič, Polona Peharc, Andreja Leskovšek, Metka Jerman in Alenka Mavec. Trener Jože Šparovec in pomočnik Jože Klinar sta bila s pripravami v Žalcu zelo zadovoljna.

VETERANKA ZA GASILSKI MUZEJ V ŽALCU - Tale ročna brizgalna nosi letnico 1904 in je stara potemtakem 77 let. Dolga desetletja je služila članom gasilskega društva Gomilsko, potlej pa jo je zamenjala motorna brizgalna, staro pa so namenili za muzejsko zbirko.

No, starejši gasilci se še spominjajo, da je bilo treba osem krepkih moških, ki so poganjali ročno brizgalno. Posnetek kaže gasilska veterana, ki čedita staro brizgalno za muzejsko zbirko.

SPRAVILO ZELJA - V teh dneh kmetje pospravljajo zelje. Pri KK Hmezd pravijo, da ga bodo v lastni proizvodnji in s kmeti kooperanti pridelali okoli 1300 ton. Največ ga bo odkupil Merx Celje v skladišče Šempeter. Na sliki: Družina Sajovic iz Gomislega pri pospravljanju zelja. Kot pravi gospodar Sajovic, ga bodo letos pridelali okoli 140 ton.

Posnetek je s kmečkem prazniku v sosednji moziški občini. V Trnavčah so domiselni prireditelji poleg tekmovanja koscev in grabljic prikazali splet zanimivih kmečkih del od kuhanja žganja do vezanja brezovih metel, domače preje itd. Na sliki so predice med delom.

V okviru Taborskih kulturnih dni so v Savinjem salonu v Žalcu odprli razstavo grafik Mihe Maleša iz Ljubljane. Razstavo je odprl predsednik Kulturne skupnosti Zoran Razboršek, v kulturnem programu pa je sodeloval Trio Lorenc. Razstava bo odprta do vključno 26. septembra 1981. Posnetek prikazuje avtorja razstave, obkroženega z ljubitelji umetnosti na dan otvoritve.